

Gløshaugen

Dragvoll

?

Mulighetsstudie Areal

INNHold

1. Innledning

2. NTNU – tall og historie

- 2.1 Campus Gløshaugen og sydområdet
- 2.2 Campus Dragvoll

3. Mulighetsstudiet Gløshaugen

- 3.1 Kommunale vedtak og føringer
- 3.2 Trafikk og parkering
 - 3.2.1 Tilgjengelighet
 - 3.2.2 Den overordnede areal-, transport- og parkeringspolitikken
 - 3.2.3 Parkering
 - 3.2.4 Gang- og sykkeltrafikk
 - 3.2.5 Kollektivtransport
 - 3.2.6 Interntransport
 - 3.2.7 Knutepunktsutvikling
- 3.3 Prinsipper for samlokalisering av NTNU i Trondheim
 - 3.3.1 Kompakt utvidelse på platået.
 - 3.3.2 Kompakt utvidelse inntil platået
 - 3.3.3 NTNU integrert i Trondheims bystruktur
 - 3.3.4 Fremtidig universitetsmodell
- 3.4 Mulige utbyggingsområder
- 3.5 Tomteeiere i området
- 3.6 Eksempler på konkretisering av utbyggingskonsepter
 - 3.6.1 Gløshaugen
 - 3.6.2 Vitenskapsparken og Veksthuset
 - 3.6.3 Mikro og makro – en sammenstilling
- 3.7 Oppsummering

Vedlegg:

- Tomteeiere i området.
- Samlokalisering av NTNU. Tilgjengelighet og transport. Noen ideer og muligheter.
- Samling av NTNU, Vitenskapsparken. Forslag NARUD | STOKKE | WIIG.

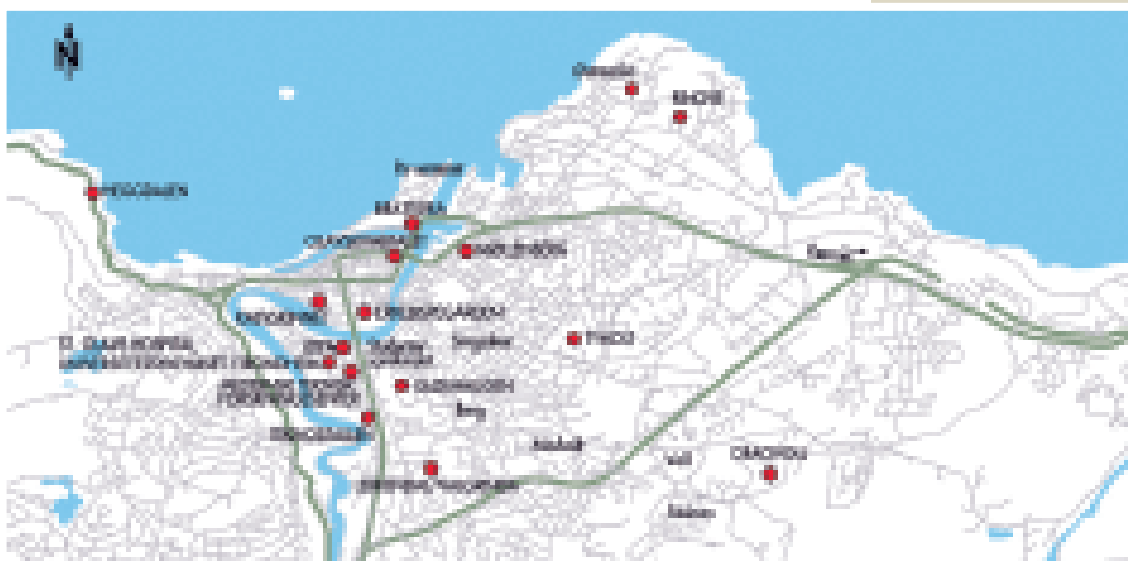
1. Innledning

NTNU er inne i en fase der samlokalisering av NTNU er satt på dagsorden av styret som en del av en langsiktig strategiske planlegging. Universitetsdirektøren har på bestilling fra styret satt i gang utredninger av forhold knyttet til arealbehov, økonomisk handlingsrom, prosjektframdrift og politisk vilje som vil være viktige forutsetninger for å realisere en samlokalisering av NTNU i områdene rundt Gløshaugen hvis det faglige grunnlaget skulle tilsa en slik løsning.

Denne mulighetsstudien vil behandle spørsmål knyttet til de utbyggingsmuligheter som en eventuell flytting av Dragvoll vil representere. Videre vil studien ta hensyn til at også HiST kan inkorporeres i de samme planene og at det finnes nok utbyggingsareal også inn i en ukjent fremtid. I en slik utredning vil også kommunale planer og vedtak måtte fremstilles sammen med mer byplanfaglige spørsmål. I denne sammenheng er også transport og parkeringsproblematikk berørt.

En slik utredning er ikke en dyptpløyende konsekvensanalyse eller en egnethetsanalyse. Dette er analyser som vil være inkorporert i det videre planarbeid hvis styret fattet vedtak om en samlokalisering. Arbeidet på dette stadiet dreier seg om å se om mulighetene ligger til rette for en eventuell samlokalisering.

I dette arbeidet har universitetsdirektøren benyttet kompetanse fra Trondheim kommune, NTNU ved fakultet for arkitektur og billedkunst, professor emeritus Carmen Corneil, BRA arkitekter AS og Narud Stokke Wiig arkitekter AS.

2. NTNU – tall og historie

NTNU er landets nest største universitet med 53 institutter, 7 fakulteter, 20 000 registrerte studenter og 3800 ansatte i ordinære stillinger og oppdragstillinger. Av disse er nesten 60 % vitenskapelige stillinger.

I 2003 ble 1349 kandidater uteksaminert fra profesjonsstudiene (teknologi, arkitektur, medisin, psykologi, kunst og musikk). 381 kandidater fullførte hovedfag i allmennvitenskapelige studier og 195 avla doktorgraden og det ble produsert nesten 4000 vitenskapelige publikasjoner. Det undervises i dag i mer enn 2000 fag og emner ved NTNU.

NTNU har en bevilgning over statsbudsjettet på omlag 2,4 milliarder kroner. I tillegg kommer 730 millioner i eksternfinansierte forskningsmidler.

2.1 Campus Gløshaugen og sydområdet

Studenter på Gløshaugen tar sin utdanning innen teknologiske fag, matematisk-naturvitenskapelige fag og arkitektur. Antall studenter er 9142. Antall ansatte på campus Gløshaugen, inklusive sydområdet, er 2632 (årsverk).

Gløshaugen i 1949, men området så ikke særlig annerledes ut 20 år tidligere.

Foto: Universitetsbiblioteket / Fjellanger Widerøe

Den første delen av Gløshaugen ble ervervet av staten i 1886. Da ble Gløshaugen Vestre kjøpt og brukt til blinde-skole, senere til døveskole. Etter at Stortinget i 1900 hadde vedtatt at NTH skulle legges til Trondheim stilte kommunen ytterligere arealer på Gløshaugen til disposisjon. Senere ble noen mindre parseller ervervet. Halvparten av parken nord for Hovedbygningen eies imidlertid av kommunen. Idrettsbanen på østsiden eies også av kommunen, men disponeres og drives av NTNU.

Eksisterende bygninger på området som ble oppført før NTH ble grunnlagt er Vestre Gløshaugen, i dag kjent som Internasjonalt hus, Vaktmesterboligen, som i sin tid var bestyrerbolig for døveskolen, og Østre Gløshaugen.

Da NTH ble åpnet i 1910 omfattet bygningsmassen følgende (nåværende navn):

- Hovedbygningen
- Gamle elektro
- Gamle kjemi
- Varmekraftlaboratoriet (brant i 1957)

I løpet av få år fikk Hovedbygningen de to sidefløyene, videre kom Vannkraftlaboratoriet til (1917) og første del av Gamle fysikk (1924).

Først på midten av 1950-tallet ble det fart på utbyggingen og bygningsmassen økte jevnt fram til i dag. Realfagbygget fra 2000 er på 60 000 m² brutto, og er det siste større bygget som er reist på Gløshaugen. Det er det største enkeltbygget i Trondheim.

Gløshaugen har en tomtegrunn på 340 000 m² og en bygningsmasse på 313 000 m² brutto.

Området syd for Gløshaugen ble ervervet og tatt i bruk for utvidelse av NTH etter 1945. Den eldste bygningen på området er Lerchendal gård, opprinnelig et lyststed, men nå brukt som NTNUs representasjonssted. Øvrige bygninger ble tatt i bruk fra og med 1958 (Vassdrags- og havnelaboratoriet). De siste tilvekstene er SINTEF-bygget Valgrinda 2000 og NTNUs transportsentral fra henholdsvis 2000 og 2001.

Gløshaugen sommeren 2004. Foto: NTNU Info/Fjellanger Widerøe Foto AS

Sydområdet har en tomtegrunn på 128 000 m² og en bygningsmasse på 52 000 m² brutto.

Sydområdet sommeren 2004. Foto: NTNU Info/Fjellanger Widerøe Foto AS

2.2 Campus Dragvoll

Studenter på Dragvoll tar sin utdanning innen historisk-filosofiske fag, samfunnsvitenskapelige fag, psykologi og praktisk-pedagogisk utdanning. Antall studenter er 9688. Antall ansatte på campus Dragvoll er om lag 900 (årsverk).

Dragvoll ble pekt ut som utbyggingsområde for universitetet allerede i 1960-årene. NTNU eier store landbruksarealer i området, men de fleste av disse er nå tilbakeført til LNF-områder (såkalte landbruks-, natur- og friluftsområder).

Hovedanlegget på Dragvoll ble tatt i bruk i 1978, og med utvidelser i 1993, 2000 og 2003. Idrettssenteret er fra 1998 og eies av Studentsamskipnaden. I tillegg finnes tre paviljonger fra 1993.

Dragvoll har en tomtegrunn på 1 360 000 m² og en bygningsmasse på 79 000 m² brutto.

Dragvoll gård 1952.
Kilde: Universitetsbiblioteket /
Fjellanger Widerøe

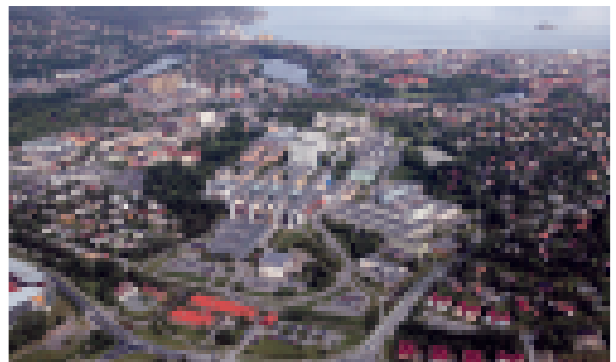

Dragvoll 2004.
Foto: NTNU Info/Fjellanger
Widerøe Foto AS

3.0 Mulighetsstudiet Gløshaugen

NTNU og HiST er i dag spredt utover et større område av Trondheim by. Styret ved NTNU og styret ved HiST uttrykker ønsket om å endre denne strukturen ved at universitetet og høyskolen i større grad samles i sentrumsnære områder. Det er universitetets og høyskolens fremtidige samarbeid og forhold til byen som her initieres. Trondheim kommune og Sør-Trøndelag fylkeskommune har i denne sammenheng uttalt en økende tro på kultur som lokaliseringsfaktor og betrakter kunnskapsinstitusjoner som et middel til å høyne byens og regionens attraktivitet og aktivitet. Kunnskapssamfunnet krever en egen nærings- og byutviklingspolitikk, der det m.a. vil være et aktivt samarbeid mellom utdannings- og forskningsinstitusjoner, næringsliv og det offentlige. Felles mål er bedre utnyttelse av de samlede ressurser, noe som vil gi grunnlag for samspill på tvers av tradisjonelle grenser og dermed en vekst for hele regionen.

Mulighetsstudien ønsker å synliggjøre noen fysiske konsekvenser av de prosesser som allerede er i gang. Tanken er å vise noen prinsipielle muligheter for en eventuell samling av NTNU og HiST. Dette er kun en mulighetsstudie som i seg selv forutsetter videre fordypning. Den kan ikke sammenliknes med en egnethetsanalyse som bl.a. må dokumentere (1) naturforhold som geologi, terrengform, vegetasjon og lignende, beliggenhet i forhold til eksisterende bebyggelse, (2) viktige bolig og by-funksjoner, infrastruktur, trafikkforhold, arealstørrelser, eiendomsforhold og plansituasjon og endelig (3) hvilke konsekvenser inngrep/bebyggelse av ulik omfang vil få for berørte områder lokalt og for byen som helhet. En slik studie er nødvendigvis et omfattende arbeid og helt nødvendig som grunnlag for avgjørelser om konkret utbygging. Som det vil framgå av det foreliggende, er bare deler av dette arbeidet gjort. Likevel vil en slik mulighetsstudie være tilstrekkelig for å ta noen veivalg på det nåværende stadium i beslutningsprosessen. I neste fase skal en konkret prosjektplan utformes og gjennomføres. Da vil bl. a. ønskede universitetsmodeller og mer grundige egnethetsstudier måtte gjennomføres i samsvar med gjeldende faglige normer.

3.1 Kommunale vedtak og føringer

Trondheims historie er nært knyttet til kunnskapsutvikling og byens identitet ønskes samlet rundt begrepene *Kunnskap, Kultur og Kvalitet*. I tiden fra etableringen av landets første katedralskole til opprettelsen av universitetet og utviklingen av et anerkjent forskningsmiljø har mye skjedd. I dag har byen et mangfold av utdanningsinstitusjoner, rundt 30.000 studenter, samt en rekke teknologibedrifter og forskningsmiljøer på høyt nivå i europeisk sammenheng. Ut fra byens «image» som «kunnskapsby» er det viktig å sette fokus på strategier som kan videreutvikle denne visjonen i en tid der utdanning og forskning blir stadig viktigere som grunnlag for fysisk, sosial, økonomisk og kulturell utvikling. Storbymeldingen, kommuneplanen, strategisk næringsplan og rådmannens programerklæring slår alle fast, at Trondheim skal være drivkraften i regionens utvikling, og alle legger vekt på nettopp kunnskapsmiljøets betydning for dette.

Referert interpellasjon i Bystyret, Trondheim kommune 27.05.2004: «Trondheim kommune inviterer NTNU, HiST, SiT og andre sentrale aktører til et samarbeid om å utvikle området fra Tempe til Marienborg og Kalvskinnet til «Kunnskapsbyen». Rådmannen bes utarbeide en strategi for å skaffe og avholde arealer til et fremtidig komprimert universitetsområde. Dette må innarbeides i planarbeidet. Videre bes Rådmannen i samarbeid med NTNU utrede muligheter rundt etterbruk av Dragvollområdet.»

Det gis i kommunedelplanens arealdel per i dag ikke grunnlag for eventuell flytting og sammenslåing av NTNU i sentrumsnære områder. Det er imidlertid under utarbeiding ny kommunedelplanmelding der formålet er å gi føringer for framtidige rullinger av arealdelen og å avklare handlingsrom og rammer for den langsiktige arealforvaltningen. Ref. Kommuneplanmelding: Langsiktig byvekst og jordvern, utkast oktober 2004-11-24, s.12: «Dragvoll framstår i dag som en «satellitt» i forhold til byen, mens en sammenhengende bystruktur vil gi bedre integrering i bydelen og økte muligheter for alternativ bruk av anlegget. En samlokalisering av NTNU ved Gløshaugen har vesentlig betydning for byen, og Trondheim kommune kan bidra i arbeidet for samlokalisering gjennom de strategier som legges i forhold til framtidig byvekst i Dragvoll-området.»

Videre bygger boligprogrammet for Trondheim på vedtatt kommuneplan, strategidel og arealdel.

Foto: NTNU Info/Kim Nygård

Ref. Boligprogram 2005-2008 for Trondheim Kommune, utkast 25.10.04, pkt. 3.2.3:

«Et aktuelt prosjekt for å styrke og videreutvikle Trondheim som aktiv og konkurransedyktig by, er å samle NTNU og HiST i de sentrale byområdene. Både styret i NTNU og HiST har gjort positivt vedtak om slik samling av universitetsmiljøet og i interpellasjon i bystyret i mai 2004 er det uttrykt at Trondheim kommune ønsker å bidra til en slik utvikling, og at det skal legges strategier for å sikre arealer til et framtidig komprimert universitetsområde knyttet til Gløshaugen.

Samtidig skal etterbruk av Dragvoll utredes. Dette er utvilsomt et avgjørende element for at en slik samling skal lykkes. En meget aktuell modell for å utløse verdier for å realisere en slik flytting, er å basere en slik etterbruk og videreutvikling av Dragvollområdet – og da primært universitetets eiendommer – på en stor andel boligbygging. Det ligger godt til rette for en slik boligutvikling. Det skal gjøres nærmere analyser av bydelens totale utbyggingspotensiale og konsekvenser for senterstruktur og annen infrastruktur, og utbyggingstakten må sees i sammenheng med den totale byutviklingen.

Det er usikkerhet om mulig fremdrift i et slikt prosjekt. Planleggingen er per i dag ikke kommet så langt at det foreligger konkrete boligprosjekter. Det kan likevel skje en rask avklaring som innebærer boligbygging allerede i denne boligprogramperioden frem til 2008. Det er derfor viktig å ha en fleksibilitet i boligprogrammet i forhold til eventuelle tilpasninger for å realisere dette. I kommende revisjon av arealdelen vil spørsmålet bli sentralt.

Strategi: Det skal arbeides målrettet med sikte på å kunne tilpasse byens totale boligbygging i forhold til å realisere samling av universitetet og herunder fornuftig etterbruk av Dragvollområdet. Dersom fremdriften for en slik samling tilsier det, vil det være aktuelt å justere boligprogrammet i henhold til dette.»

Trondheim kommune har i «Notat Planfremdrift for Dragvoll av 19.11.2004» anslått alternative tidsrammer i forhold til planavklaring ved en samlingsprosess. De antatte tidsrammer forutsetter en velfungerende samordning av disse svært kompliserte prosessene. Skal dette lykkes, må prosessen tilføres tilstrekkelige ressurser. Parallelle prosesser må koordineres, og det må gjøres en

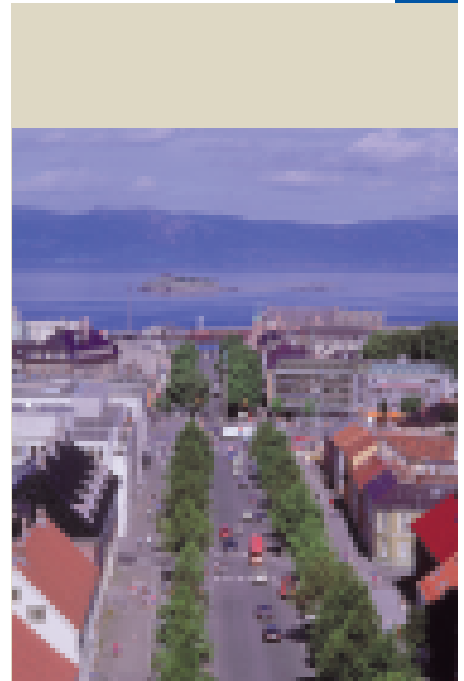

Foto: NTNU Info/Norsk Bildebyrå

Foto: NTNU Info/Mentz Indergaard

Foto: NTNU Info/Mentz Indergaard

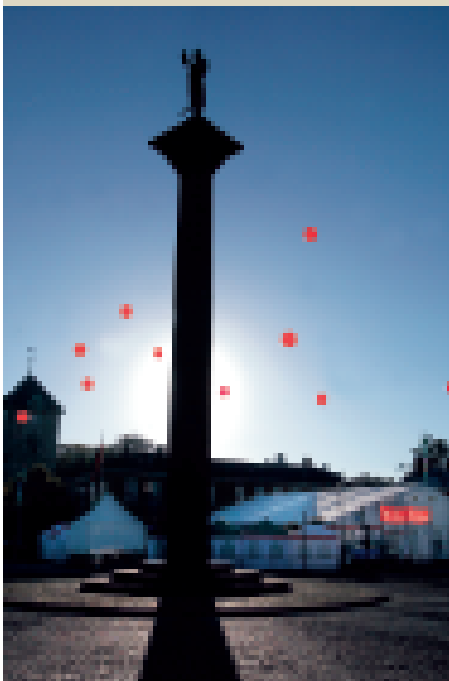

Foto: NTNU Info/Rune Petter Ness

fornuftig oppdeling av hensiktsmessige plantyper for de ulike avsnitt av prosessen. Tiltakshaver og kommunen må i felleskap bidra med tilstrekkelige ressurser i utrednings- og planarbeidet, herunder også konsekvensutredninger på oversiktsnivå.

Som det fremgår av det ovenstående, underbygger kommunale vedtak, kommunedelplanmeldingen og boligprogrammet aktivt muligheten for en samling av NTNU og HiST i sentrale byområder. Foreliggende utredning er altså i samsvar med vedtak fattet av Trondheim kommune.

3.2 Trafikk og parkering

3.2.1 Tilgjengelighet

Gløshaugområdets sentrale plassering har gitt området en spesielt god tilgjengelighet. Fra et byutviklingsperspektiv er dette samlokaliseringssideens mest betydelige fortrinn. Sentrale hovedårer for bil- og kollektivtrafikk tangerer området. Det gjør også gang- og sykkelvegnettet. Begrensningene er først og fremst knyttet til parkeringsrestriksjoner, samt den økte trafikkmengden som vil kunne overstige mulig kapasitet på visse gatestrekninger

3.2.2 Den overordnede areal-, transport- og parkeringspolitikken

Trondheimsregionen, i særdeleshet Trondheim kommune, har kommet langt innen samordnet areal- og transportplanlegging. Det har medført, at Trondheim i dag fører en praktisk tilrettelegging for fortetting, effektiv arealutnyttelse og lokaliseringstyring tuftet på ABC-metodens prinsipper om «rett virksomhet på rett sted». Viktige arbeidsplasser og servicetilbud lokaliseres til områder med god kollektivtilgjengelighet og nært regionale kollektivårer. Det er i lys av denne politikken, at tiltaket om samlokalisering av universitetet har et stort fortrinn. En lokalisering av studentarbeidsplasser, i direkte tilknytning til byens allerede best betjente kollektivåre og til det eksisterende sykkelvegnettet, svarer på alle måter til de bærende prinsippene i byens rådende transport- og arealbrukspolitik.

3.2.3 Parkering

Gløshaugen ligger innenfor området med vedtektsfestet maksimumskrav til parkering. Elgeseter og Øya ligger i sentrale byområder og omfattes av en veiledende parkeringsnorm. Parkeringsløsninger skal her vurderes

konkret i hvert enkelt tilfelle på bakgrunn av en parkeringsplan. Uansett hvordan eventuell samlokalisering realiseres, vil den forutsette en svært restriktiv parkeringsdekning koplet til parkeringsforbud på omkringliggende områder. Etableringen av Realfagbygget viste at dette er en fullt ut realistisk strategi for å redusere unødig bilbruk.

Likevel er det åpenbart at tilførselen av HiST`s ca 7000 og NTNU`s 10.000-12.000 nye reisende hver dag vil kunne sprengte deler av eksisterende infrastruktur. Dragvoll har i dag 867 parkeringsplasser og forventningene til billige og nære plasser vil være stor også etter en samlokalisering. Dette vil i neste fase bli nærmere utredet i samarbeid med Trondheim kommune. Videre vil sannsynligvis Elgeseter gate måtte utbygges og gis rene kollektivfiler. På tilsvarende måte vil Høyskoleringen måtte utbedres, i likhet med knutepunktene Byporten/Lerkendal og Samfunnet. Et forslag til løsning vedrørende Høyskoleringen finnes i vedlegg.

En restriktiv parkeringspolitikk vil imidlertid kunne redusere noe av dette trykket på eksisterende infrastruktur. Av den grunn vil nettopp en universitetslokalisering til Gløshaugen/Øya være svært gunstig. Områdets gode tilgjengelighet for fotgjengere, syklistar og kollektivtrafikanter bidrar i særlig grad til å muliggjøre en bærekraftig løsning for parkering og dermed redusere økningen i forventet bilbruk.

3.2.4 Gang- og sykkeltrafikk

Det er beregnet at i overkant av 60.000 innbyggere, dvs. rundt 40% av alle bosatte i byen, bor innenfor en radius på 3,8km. Dette tilsvarer en maksimal reisetid på ca. 15 minutter med sykkel eller maksimalt 45 minutter til fots. Ettersom studentene i større grad enn befolkningen ellers bor i sentrumsnære områder, vil en samlokalisering til dette området kunne bidra til en betydelig reduksjon av motorisert ferdsel. Gjennomsnittlig avstand til studiestedet på Øya for medisinerstudentene på DMF var i 1997 på bare 2,5km.

3.2.5 Kollektivtransport

Kollektivdekningen, spesielt til områder som grenser mot Elgeseter gate, er de beste i byen utenom sentrum. De antatte restriksjonene i parkeringspolitikken og studentene som store brukere av kollektivtransport, vil kunne

utløse nye kollektivlinjer. De boligområdene som i dag har lengst reisetid til Gløshaugen ligger på øvre del av Byåsen og i nordøstlige deler av byen (Lade, Leangen, Jakobsli og Ranheim). Med en utbygging av NTNU i sentrale byområder vil nye og viktige offentlige kommunikasjonsruter kunne etableres, ikke bare inn mot sentrum men også mer på tvers. En eventuell justering av dagens rutenett virker også sannsynlig, som for eksempel at traseen fra Byåsen gjennom St.Olavs hospital utvides til også å favne deler av de nye universitetsområdene.

Den såkalte «Leangenbanen» betjener nå Gløshaugen gjennom oppkopling til det regionale trafikknettet. Den gir samtidig lokaliseringmuligheter ut over det sentrale Gløshaugområdet ved at den effektivt knytter Gløshaugen, og 'Sydområdene' til for eks. Marienborg og St.Olavs hospital. En mulig utvidelse av etterspørselen ved en eventuell samlokalisering vil kunne bidra til å realisere de foreliggende planene for et «bytog».

Bytog

3.2.6 Internt transport

Utforming og plassering av de enkelte funksjoner i et fremtidig samlokalisert universitet vil bestemme behovet for å etablere et internt kollektivtransportnett innenfor området. Ettersom samlokaliseringen vil være begrunnet av faglige mål der nettopp god og enkel kontakt mellom ulike forsknings- og fagområder er avgjørende, vil en intern shuttlebuss-ordning eller noe tilsvarende være mulig. Alternativt vil det tette kollektivnettet som spesielt løper langs Elgeseter gate kunne utnyttes. Slike vurderinger vil i seg selv være strukturdannende for utformingen av et samlokalisert universitet. Det vises til vedlegget.

3.2.7 Knutepunktsutvikling

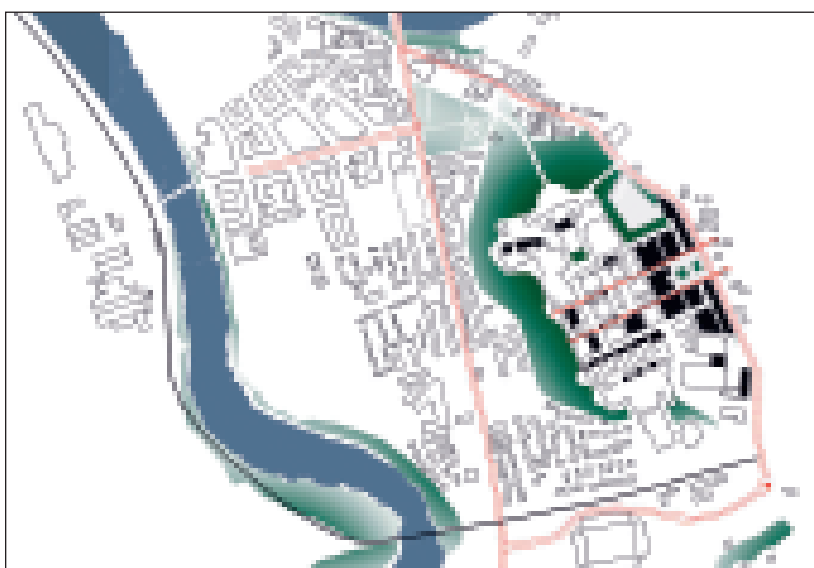
Det er selvsagt, at en samlokalisering vil medføre betydelige endringer i trafikkbildet i de sentrumsnære områdene av Trondheim. Disse endringene i tetthet og frekvens av brukere, vil avstedkomme endringer i arealbruk spesielt innenfor de tilstøtende områdene. Det vil kunne dreie seg om nye forretnings- og servicefunksjoner langs Elgeseter gate. Det vil kunne bety en fortetting av kundebaserte tilbud rundt Byporten/Lerkendal/Sorgenfri og ved Studentersamfundet. Og det vil kunne ha dramatiske konsekvenser for boligprofilen og boligmiljøene i områdene som grenser til de nye universitetsområdene. Ingen av disse antatte konsekvensene er vurdert i denne studien og vil måtte utredes i en senere fase.

3.3 Prinsipper for samlokalisering av NTNU i Trondheim

Det er ønskelig å vise grunnleggende prinsipielle muligheter for ulike universitetsstrukturer i området rundt Gløshaugen. Her er det i mindre grad tale om gulvareal, men snarere muligheter for hvordan universitetet kan tilpasse seg og formes som en del av byen. De ulike prinsippene illustrerer godt den store bredden i de løsninger som kan komme på tale.

3.3.1 Kompakt utvidelse på platået

Professor Olaf Nordhagens plan fra 1920 for Gløshaugenplatået tar opp i seg noe av karakteren til Trondheims barokke rutenettsplan, der utsynet fra gata til det omliggende landskapet var en viktig forutsetning. Således definerer Nordhagens plan både lukkede bymessige rom samt gløttsituasjoner til omgivelsene. Det foreligger flere studier, som tar for seg en fortetning av Gløshaugenplatået. I den senere tid har 1.amanuensis Ole Jørgen Bryn sammen med studenter i et videregående kurs 2003 på Fakultet for Arkitektur, Plan og Billedkunst sett på en kompakt fortetning av virksomheten på platået i samsvar med noen av Nordhagens prinsipielle ideer for høyskoleutbyggingen. Forslaget forsøker i særlig grad å ivareta den bymessige karakteren, som Nordhagen la opp til. Det forutsetter gjenfylling av det som på folkemunne betegnes som «Dødens dal» og en forskyvning av enkelte vegtraseer. Utvidelsen av platået østover har liten innvirkning på universitetets relasjon til byen. Fremdeles vil

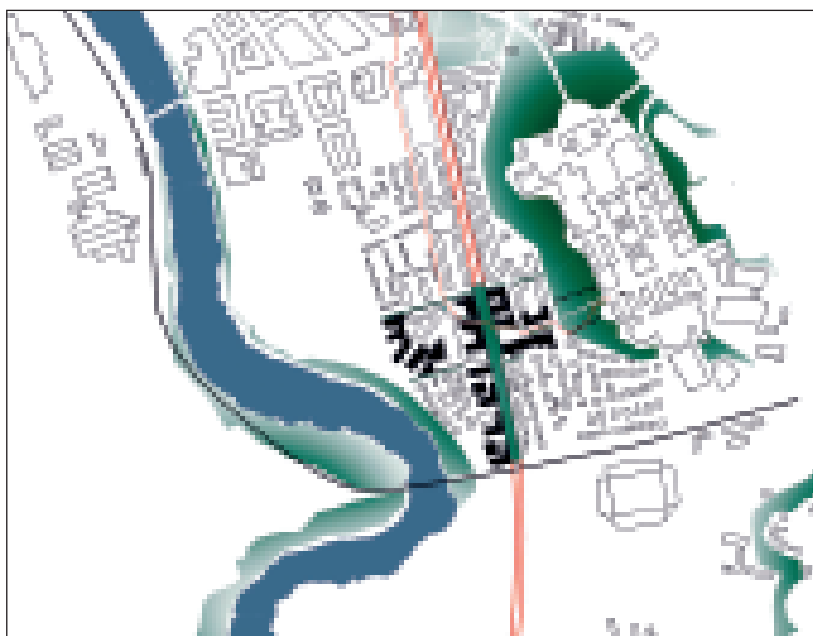
Kompakt utvidelse på platået.

Ill. Carmen Corneil

«parnass-profilen» være intakt, men inngrepene i terreng, landskap samt omliggende bebyggelse kan ved denne modellen ikke sies å være ubetydelige, noe som gjør ideen om «et skip med alle om bord» vanskelig å realisere.

3.3.2 Kompakt utvidelse inntil platået

En annen prinsipiell løsning, som også kan forstås som en relativt kompakt modell, er utbygging i direkte tilknytning til platået. Narud Stokke Wiig Arkitekter har, på oppdrag fra Trondheim kommune utarbeidet et forslag som viser en intensiv utbygging mot vest i områdene Hestehagen og Teknobyen. Målet er å teste om det er mulig å flytte de eksisterende funksjoner på Dragvoll til et område ved TEAB og Teknobyen. Forslaget tar samtidig høyde for en betydelig fremtidig utvidelse av eksisterende og tilflyttede funksjoner. HIST er for øvrig også integrert innenfor det samme området. Forslaget legger Holtermansvegen i kulvert og etablerer park på lokket. Hesthagen og Teknobyen bebygges tett med 6 til 7 etasjer. Eksisterende TEAB integreres og får tårnbebyggelse på hver side. Tårnene er på 17 etasjer. Områdene knytter seg til Gløshaugen via Høgskoleparken, der et nytt bibliotek graves inn i åssiden. Det foreliggende utkastet viser en mulig utbygging på ca 180 000 m². Dragvoll representerer i dag ca 80 000 m² og Hist ca 65 000 m². Innenfor prinsippet «kompakt utvidelse» vil det for øvrig kunne tenkes flere ulike løsninger. Noen ville muligens medføre færre inngrep i eksisterende omgivelser. Slike løsninger foreligger per i dag ikke.

Kompakt utvidelse inntil platået.

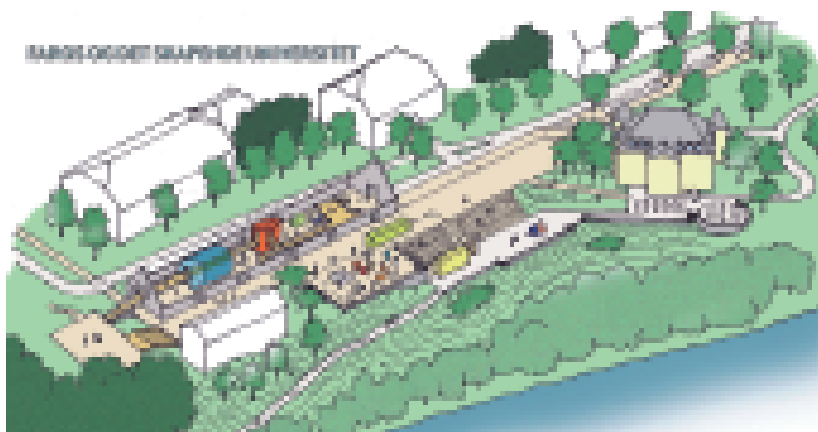
Ill. Carmen Corneil

3.3.3 NTNU integrert i Trondheims bystruktur

En tredje prinsipiell løsning foreslår universitetet integrert i byen. En slik løsning vil skape geografiske avstander som kan komme i konflikt med de faglige gevinstene ved en samlokalisering.

Professor emeritus Carmen Corneil har utarbeidet dette prinsippet på oppdrag fra NTNU. Denne modellen viser en spredt utbygning utover et større geografisk område, fra Kalvskinnet og Erling Skakkesgate i nord og sørover med St.Olavs hospital, Gløshaugen, Teknobyen, Lerkendal, Sorgenfri og Tempe. Marienborg og områder langs Nidelva er også tatt med. Denne løsningen ivaretar skalaen i omliggende bebyggelse og gir på en måte historisk kontinuitet. Bygningsmassen holdes for det meste på max. 5 etasjer, unntatt TEAB og de mulige tvillingstårnene i tilknytning. Her bidrar universitetet til byens aktiviteter. Blandet bruk blir således et ledemotiv for det offentlige rom. Prinsippet åpner for både mikro- og makro-miljøer, noe som vil være godt tilpasset tverrfaglig virksomhet. Det gir dessuten mulighet for mangfold og variasjon, noe som igjen gir gode rom for kreative løsninger

Det er ikke uvanlig å spre universitetsvirksomheten til bestemte deler av byen i stedet for å konsentrere den til ett område. Det finnes flere tekniske universiteter som er gode eksempler på slike løsninger. Dette gir muligheter for å bruke byens mange servicetilbud, samtidig som nærheten til andre institusjoner gir anledning til samarbeid på ulike felt både faglig og organisatorisk. Muligheten for å velge ulike grader av integrering i byens struktur, åpner dessuten for flere muligheter og stor grad av variasjon når det gjelder universitetets organisering. Prosjektet «Faros» er et eksempel på dette hvor NTNU utreder muligheten for en aktiv formidling av teknologi, kunnskap, kunst og kultur i det offentlige rom.

Ill.: Per Knudsen Arkitekter AS

NTNU integrert i Trondheims bystruktur.
Ill. Carmen Corneil og BRA. AS

3.3.4 Fremtidig universitetsmodell

Diskusjonen om en fremtidig universitetsmodell vil sikkert ikke begrense seg til rene prinsipielle løsninger, men heller se mulighetene ved en sammenstilling eller kombinasjon av ulike prinsipper. I dette ligger muligheter for å utvikle mange interessante alternative modeller, som både kan være en berikelse for det faglige og det kollegiale miljøet. Modellene kan gi viktige miljømessige tilskudd til byen og initiere ny privat virksomhet i tilknytning til universitetet.

Ved undersøkelser som er foretatt, har det vært en sentral målsetting å avdekke selve utviklingspotensialet for videre universitetsutbygging rundt Gløshaugen. Det er i den sammenheng ikke vurdert ulike universitetsmodeller eller byutviklingsmodeller, men kun brakt på det rene hvilke arealer som enkelt kan erverves til utbyggingsformål, og som kan bebygges med den type bebyggelse som er vanlig i universitetssammenheng, og som videre kan tilkobles trafikalt uten omfattende vegomlegninger. Arealene har i tillegg den nærhet til Gløshaugen som vil kunne forsvares med utgangspunkt i en eller annen teoretisk modell for universitetsutbygging.

Resultatet av undersøkelsen viser at det finnes tilstrekkelig byggegrunn, både til ytterligere fortetting rundt selve Gløshaugen, og som mer spredte universitetsløsninger med ulike grader av integrering i eksisterende byfunksjoner.

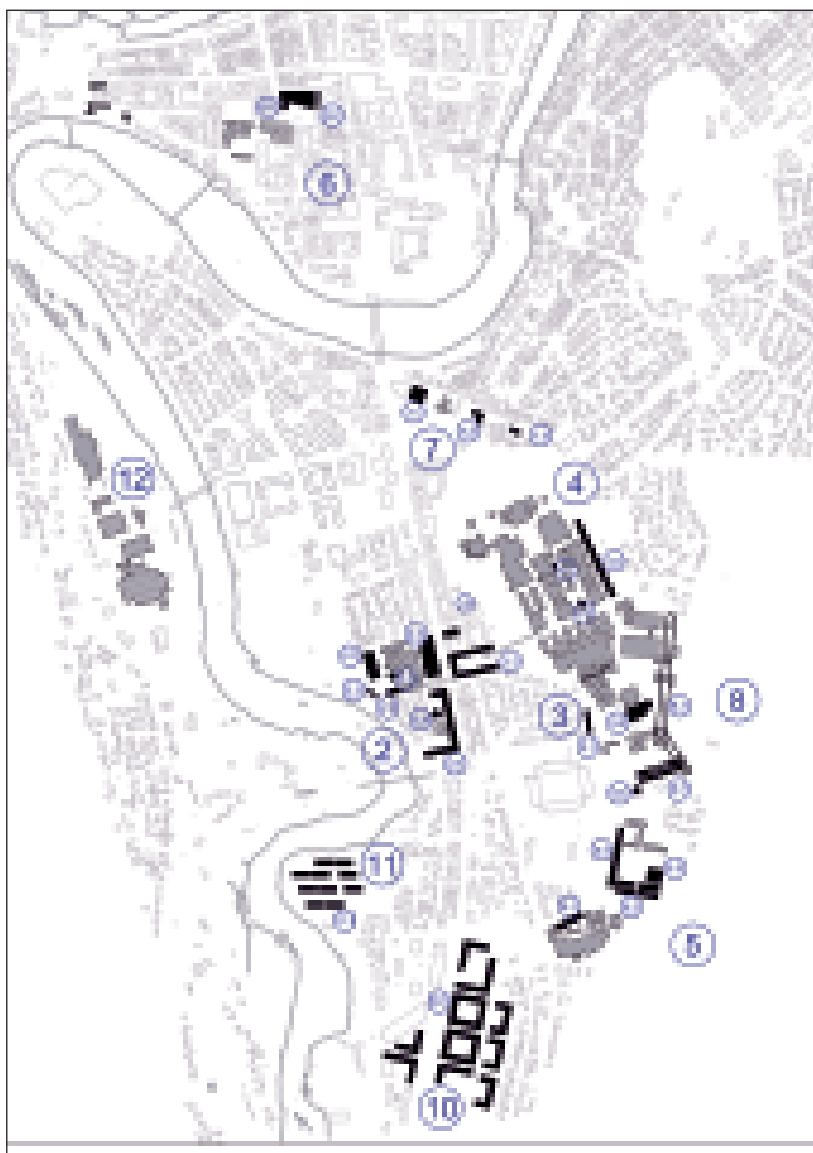
Konklusjonen er derfor at muligheten er til stede for en etablering av Dragvoll og HiSTs arealer, samt alle tenkelige utviklingsmuligheter både for eksisterende virksomheter på Gløshaugen og de utvidelser som kan tenkes i tilknytning til tilflyttet virksomhet. Spekteret av mulige modeller synes så mangesidig, at det garanterer en meningsfull bredde i debatten om fremtidig universitetsutvikling i Trondheim.

3.4 Mulige utbyggingsområder

Arealene som er beregnet på dette kartgrunnlaget viser maksimal utnyttelse for alle prinsippene tilsammen. Oppstillingen viser at NTNU har spennende utviklingsmuligheter i flere retninger. Dette gjelder både område langs Strindveien nedover til sydområdet, mot Tempe og elvebredden, og ikke minst området mot vest til teknobyen

og TEAB. Mulighetsstudien anbefaler ikke maksimal utnyttelse, men illustrere kun at det er disponibelt areal innenfor aktuelle områder.

Områder:	maks. utnyttelse:
Hesthagen, Teknobyen og TEAB (1 og 2)	ca.180.000m ²
Lerkendal plass (3)	ca.16.000m ²
Gløshaugen/Dødens dal (4)	ca. 150.000m ²
Sydområdet (5)	ca. 65.000m ²
Leuthenhaven/Kalvskainnet (6)	ca. 11.000m ²
Samfundets område (7)	ca. 12.000m ²
Strindvegen (8)	ca. 62.000m ²
Lerkendal (9)	ca. 40.000m ²
Sorgenfri/Tempe (10)	ca. 110.000m ²
Elvebredden (11)	ca. 50.000m ²
Marienborg (12)	ca. 80.000m ²
Totalt:	ca.776.000m²

Oversikt over arealbenevnelser.

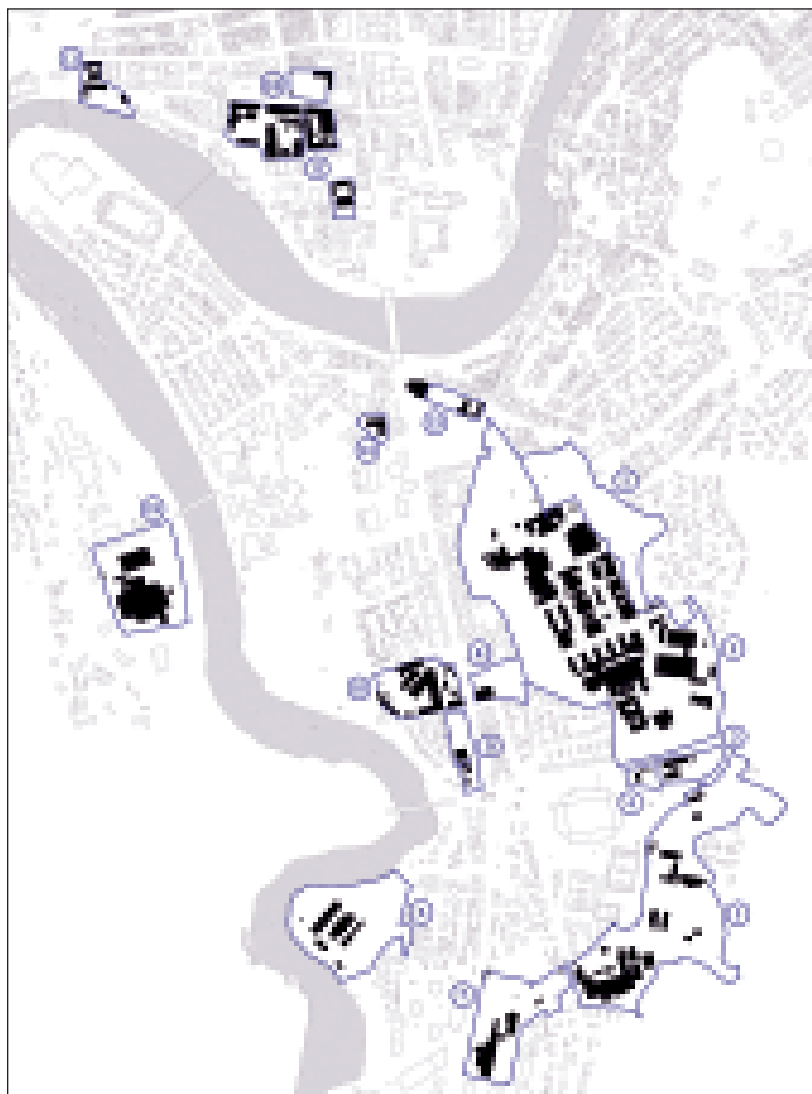
ILL. BRA.AS

3.5 Tomteeiere i området

De eiendommer, som er berørt av en mulig samling av NTNU, tilhører i hovedsak større offentlige etater og virksomheter. De fleste er allerede til en viss grad bebyggt. Enkelte av disse eiendommene synes mer aktuelle for utbygging enn andre, mens flere kan vurderes som utbyggingsareal på lengre sikt. Felles for alle er at de har et uutnyttet tomtepotensial. Ved å realisere dette potensialet vil eiendommenes generelle verdi stige, noe som gjør arealene attraktive for omsetning. En verdiøkning på større sammenhengende areal, vil antakelig også få ringvirkning for mindre tomter i privat eie. Disse kan da bli interessante å omsette, noe som vil øke det generelle tomtetilbudet i området. NTNU må derfor vurdere nøye hvilke arealer som ønskes utbygd på kort og lang sikt og deretter sørge for å erverve de aktuelle tomtene.

Område

1. Gløshaugen/Dødens dal
2. Strindveien
3. Lerkendal plass
4. Lerkendal
5. Sydområdet
6. Elvebredden
7. Sorgenfri/Tempe
8. Hesthagen
9. TEAB
10. Teknobyen
11. Kalvskinnet
12. Leuthenhaven
13. Samfundets område
14. Marienborg

Oversikt over mulige tomter.

ILL. BRA.AS

3.6 Eksempler på konkretisering av utbyggingskonsepter

De konseptuelle forslagene, som er utarbeidet av ulike arkitekter, representerer alle eksempler på arkitektoniske løsninger – dvs. mulige konsept innenfor et lite utvalg av de arealene som prinsipielt står til rådighet. Disse konseptene er utarbeidet fordi at en lettere kan føre meningsfulle diskusjoner omkring ulike konseptuelle løsninger for en universitetsutbygging på denne måten og de angitte konseptene representerer på ingen måte uttalte preferanser. Viktige sider ved forslagene vil bli kommentert selv om kvalitative kriterier i denne fasen av prosessen ikke har blitt utarbeidet. For eksempel er bevaring av grøntdraget rundt Gløshaugplatået, tilspasning av bygningsstruktur og dimensjon til bymessige omgivelser, universitetsstrukturelle forhold som for eksempel en eller flere campus o.s.v. tema som vil bli behandlet i en senere fase. Dette er forhold som vil måtte vurderes i en videre diskusjon om en fremtidig universitetsmodell, der nettopp holdningen til slike kriterier vil måtte gi grunnlag og retning for de arkitektoniske og konseptuelle løsningene en velger å utrede videre. Det er å håpe at disse mål og kriterier vil utvikles gjennom omfattende og tverrfaglig diskusjon i et bredt og velvillig engasjert universitetsmiljø.

3.6.1 Gløshaugen

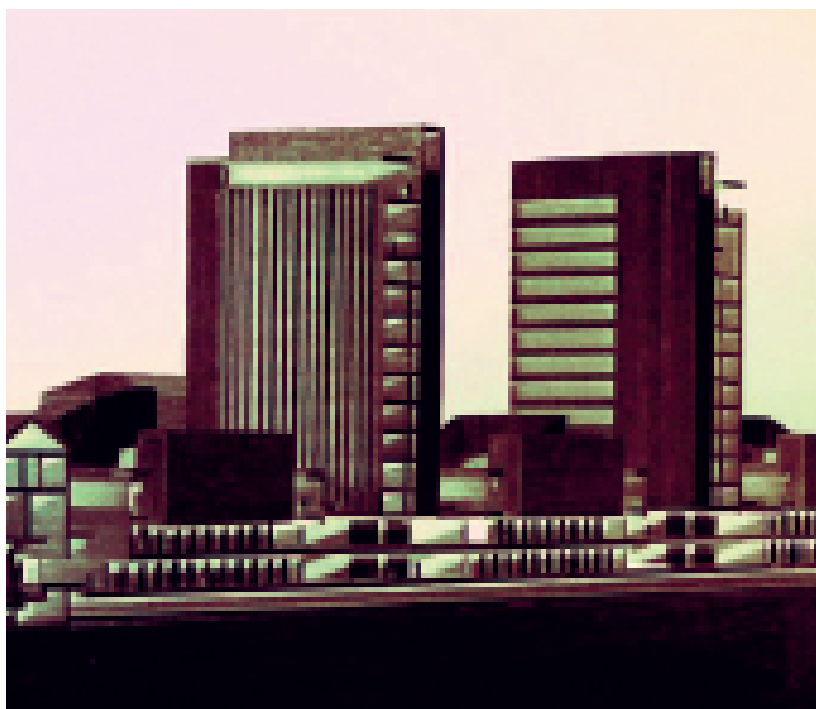
Dette konseptet, utarbeidet av Ole Jørgen Bryn med studenter, legger opp til en nær relasjon mellom naturvitenskap og humaniora. I forslaget er det foretatt en betydelig opprustning av den såkalte «Flystripa», hvor ikke minst høyhusene Sentralbygg 1 og 2 er blitt omstrukturert og gitt nye funksjoner, bl.a. som universitetsbibliotek. Dette kan muligens gi en mer betydningsfull skyline for bebyggelsen på Gløshaugen. De har også foreslått bygget en ny aula på plassen bak Hovedbygget. I det øvrige viser forslaget de nødvendige arealer for å kunne flytte Dragvoll og HiST til platået. Forfatterne gjør på en dyktig måte bruk av nye bygninger innenfor eksisterende «utbyggingsraster». Det etableres en åpen plass som en ny hovedinngang fra øst med et nytt idrettssenter. Høyskoledalen eller på folke-
munne «Dødens dal» forutsettes da delvis gjenfylt.

Professor Olaf Nordhagen var i sin tid meget kritisk til tanker om gjenfylling, da det ville viske ut inntrykket av et markert platå. En utfylling med tung bebyggelse, vil ikke

En mulig ny aula. Ill. studentprosjekt

bare forrykke Gløshaugbebyggelsens organisering om en midtaksen gjennom Hovedbygningen, men vil også utslette dalen og den grønne skråningen mot øst.

Sentralbygg bl.a. som nytt bibliotek.

Ill. studentprosjekt

3.6.2 Vitenskapsparken og Veksthuset

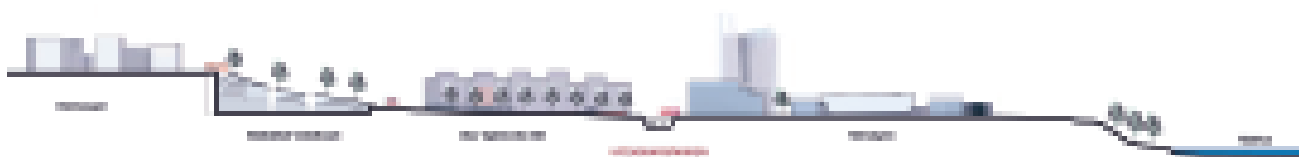
Hovedtyngden i dette konseptet viser ny bebyggelse på begge sider av Holtermannsvegen. Denne strukturen vil kunne fremstå som en identitetsskapende enklave ved siden av campuset oppe på Gløshaugen. Det er sørget for fysisk forbindelse mellom disse to "identitetsstrukturene". Forbindelsen etableres gjennom den grønne skråningen mot vest med et nytt bibliotek kalt "Veksthuset" som graves inn i skråningen. Planen tar sikte på å illustrere andre kvaliteter som savnes innenfor dagens campus som f. eks. flere møtesteder, mer berikende romopplevelser, bedre grunnlag for fellesskap og tilhørighet innenfor det mangesidige NTNU-miljøet.

Professor emeritus Kerstin Gjesdahl Noach understreker betydningen av det grønne fundament rundt platået i det hun viser til planer fra 1966 og 1968 og til professor Sverre Pedersens tanker om terrengbehandling og bebyggelse. Hun minner om at en klart avgrenset bygningsmasse over et sammenhengende grøntfundament var utgangspunktet for planleggingen av Gløshaugen. En utbygging inn til platået må derfor behandles med stor forsiktighet. Det kan stilles spørsmål om det overhodet er aktuelt å bygge der.

Vitenskapsparken.

Ill. Narud Stokke Wiig

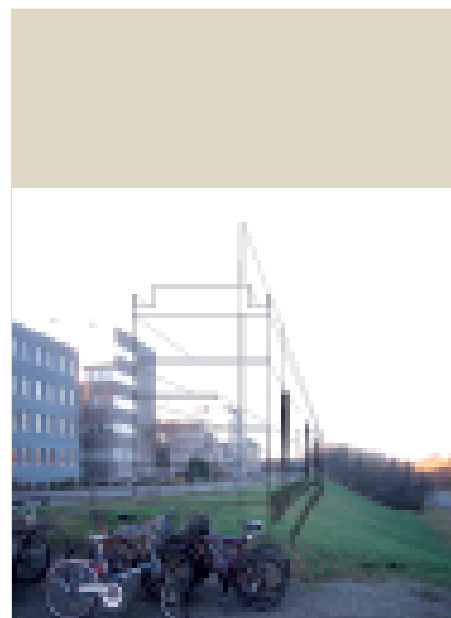

Veksthuset.

Ill. Narud Stokke Wiig

3.6.3 Mikro og makro – en sammenstilling

Konseptet utforsker en middelvei og viser hvordan bygninger kan fremstå uten direkte å ødelegge "det grønne fundamentet". I Hesthagen etableres et bibliotek rundt en stor åpen plass. På plassen er det foreslått et tårn med heis og bro som forbinder Hestehagen med Gløshaugenplatået. Konstruksjonen lar Høgskoleparken ligge urørt og bevart. Nidelven campus består av det gamle TEAB og et tvillingtårn foruten ny bebyggelse i samspill med eksisterende. "Nordhagens vegg" markerer en avgrensing av Gløshaugplatået mot øst. Lerkendal plass markerer avslutningen av Gløshaugplatået mot sør. Dette vil bli et viktig knutepunkt for kollektiv transport og også et mulig sted for næringsutvikling. En grønn beplantet akse strekker seg fra plassen og sørover til Tempe. Det er lagt vekt på å skape gode rom og møteplasser i mindre campusliknende enklaver.

"Nordhagens bygning"
langs Dødens dal.
Ill. Carmen Corneil.

Forbindelsen mellom Gløshaugen
 campus og Nidelven campus.
 Ill. Carmen Corneil

Den grønne beplantede aksa.

Ill. Carmen Corneil

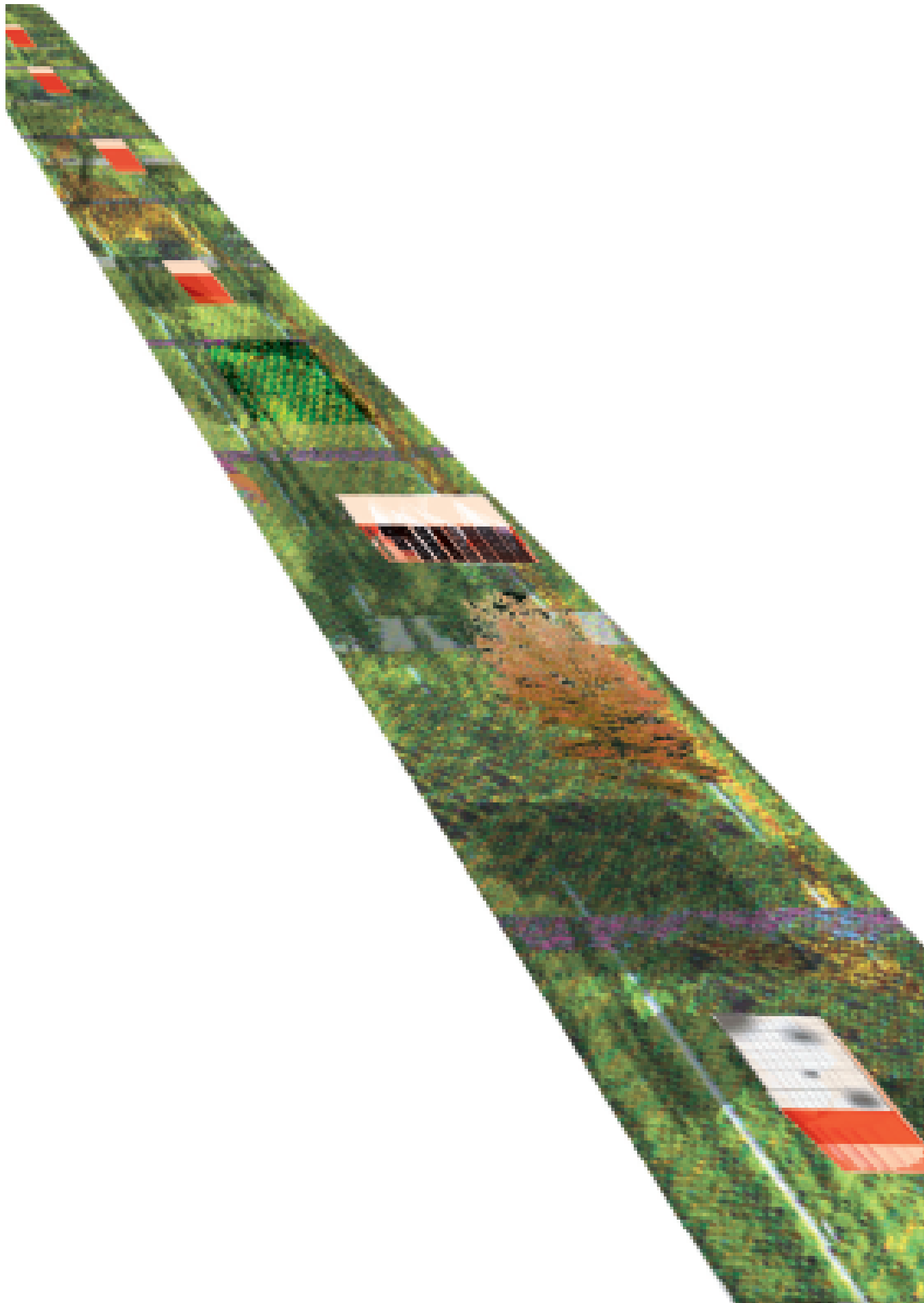
3.7 Oppsummering

De foreliggende mulighetsstudier viser at en samlokalisering av Dragvoll og eventuelt også HiST i nærheten av Gløshaugen er mulig ut fra eksisterende kommunale vedtak og de føringer som nå legges for videre byutvikling. Videre viser analysene at det er nok areal til å velge ulike campusløsninger for en eventuell samlokalisering og at det også er plass til framtidige utvidelser.

Hvis en samlokalisering blir aktuell må NTNU ganske raskt avklare hvilke utbyggingsområder som bør erverves. Forhold knyttet til transport og parkering vil kunne løses på en god måte hvis en samlokalisering skulle bli aktuell. Imidlertid vil dette være forhold som må utredes videre når NTNU har foretatt sine veivalg.

Vedlegg:

- Tomteeiere i området.
- Samlokalisering av NTNU. Tilgjengelighet og transport. Noen ideer og muligheter.
- Samling av NTNU, Vitenskapsparken. Forslag NARUD | STOKKE | WIIG.

SAMLING AV NTNU
VITENSKAPSPARKEN

14.11.04

SAMLING AV NTNU

VITENSKAP

1. NTNU I ET URBANT FELLESSKAP

Denne illustrasjonsplanen er utarbeidet etter avtale med Trondheim kommune og NTNU. Hensikten med planen er å illustrere muligheten for ny universitetsbebyggelse i nærhet til Gløshaugen for å muliggjøre en geografisk samling av NTNU. Dette for å komplettere den organisatoriske samling som har funnet sted.

Planens mål er å teste ut om det er mulig å flytte de eksisterende funksjoner på Dragvoll til et område ved kommunens administrasjonsbygning Teab og Teknobyen. Den tar samtidig høyde for tilstrekkelig areal og volum for en betydelig fremtidig utvidelse, også for å kunne integrere Høgskolen i Sør-Trøndelag (HIST) innenfor samme område skulle det bli aktuelt.

Et nytt campus med miljøfokus

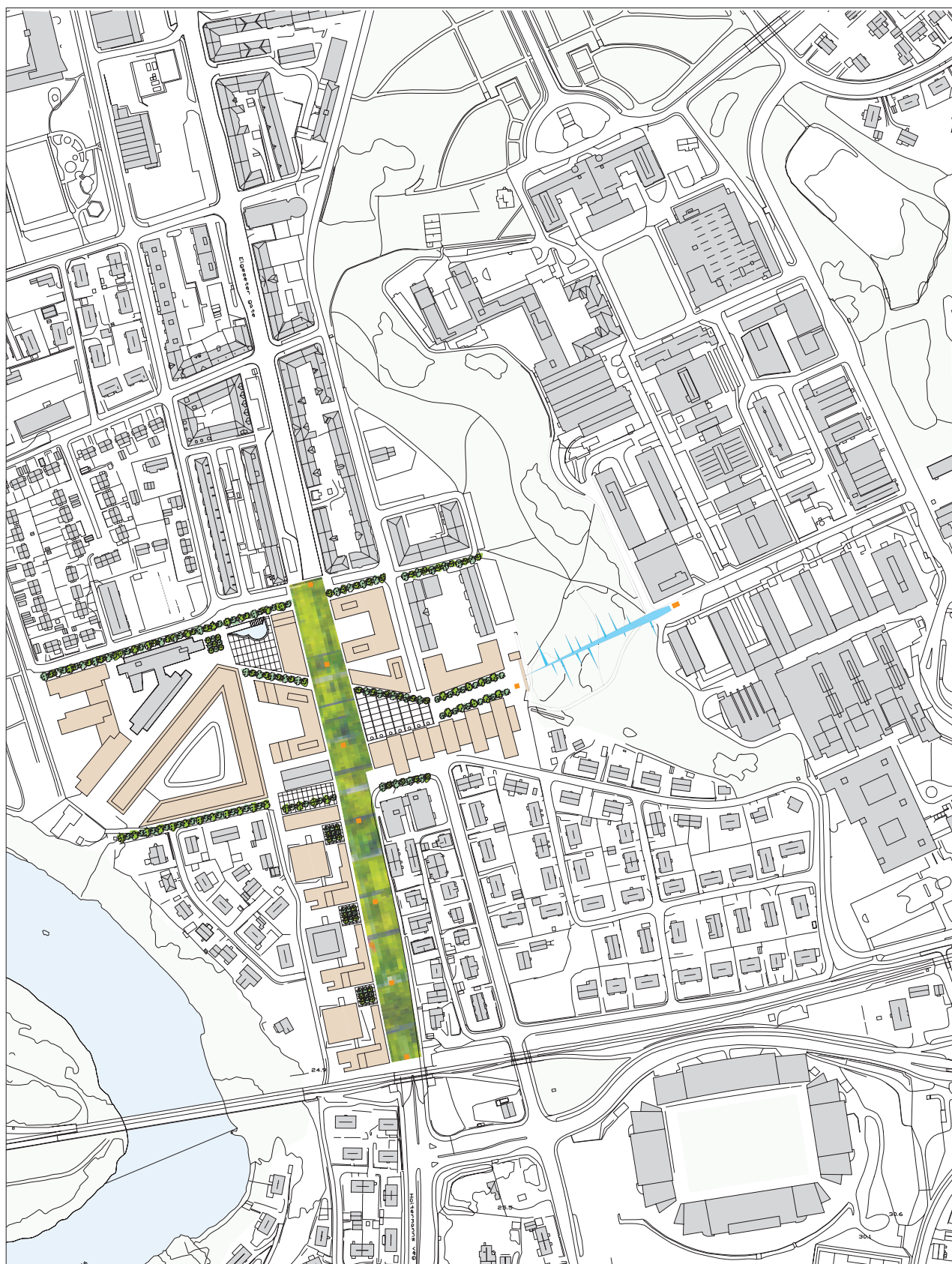
Hovedtyngden i den nye bebyggelsen, som legges på begge sider av Holtermannsveien, vil kunne fremstå som en identitetsskapende enklave ved siden av campuset på Gløshaugen og med fysisk forbindelse mellom de to. Forbindelsen etableres gjennom den grønne skråningen og med det nye biblioteket som bindeledd. Et viktig mål er at den nye bebyggelsen, de nye gatene og plassene skal berike miljøet, og ikke være til sjenanse for naboer.

Tanken om en slik akademisk funksjonssamling og campusutvidelse er blitt grundig presentert og diskutert i pressen, med etterfølgende kronikker og diskusjoner. Det har vært uttrykt sterke meninger fra så vel tilhengere som motstandere av idéen. Styret ved NTNU vil ta den viktige avgjørelsen i februar 2005.

Gode møtesteder for fellesskapet

Illustrasjonsplanen tar ikke stilling til de utdannelsesmessige vurderinger som ligger til grunn for idéen, men har hatt som mål å illustrere de *planfaglige muligheter* som ligger i forslaget. Planen tar også sikte på å illustrere andre kvaliteter som savnes innenfor dagens campus på Gløshaugen, og som vil kunne skape møtesteder, berike romopplevelser og legge et bedre grunnlag for fellesskap og patriotisme innenfor mangfoldet som NTNU representerer.

Narud-Stokke-Wiig
Sivilarkitekter MNAL

14.11.04

SAMLING AV NTNU

VITENSKAP

2. AREALBEHOV

Illustrasjonsplanen tar utgangspunkt i at dagens bebyggelse på Gløshaugen består og vil få tilført begrenset med nybygg og fortetning. Det foreligger ikke noe konkret arealbehov for samlingstanken, men med dagens areal på Dragvoll, på ca 80.000 m², og med det sterkt ønskede biblioteket på ca 20.000m², synes det å være et registrert behovsønske på ca 100.000m². Den nye og eksisterende bebyggelsen som inngår i illustrasjonsplanen inneholder ca 180.000m². Dette antas å være tilstrekkelig i overskuelig fremtid.

Til sammenligning inneholder Realfagbygget vel 60.000 m², og er i dag Norges største universitetsbygning.

SPARKEN

14.11.04

SAMLING AV NTNU

VITENSKAP

3. DET GRØNNE FUNDAMENT

Som et alternativ til en universitetsutvidelse mot vest, er det også lansert et prosjekt med utvidelse mot øst. Her lå den tidligere *Høyskoledalen* før den ble delvis gjenfylt og stedet bærer i dag på folkemunne navnet *Dødens dal*.

Vakre skråninger med frodig vegetasjon

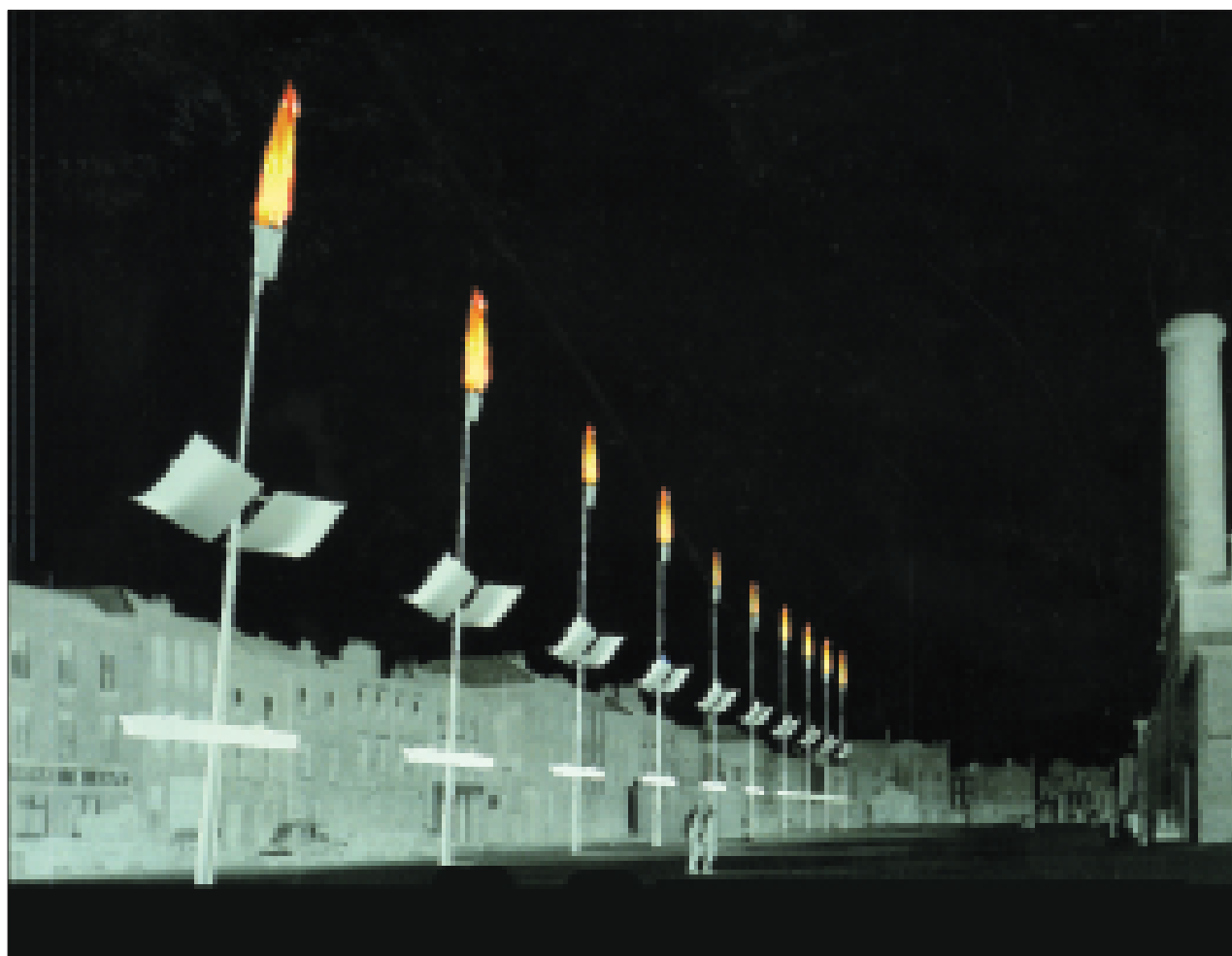
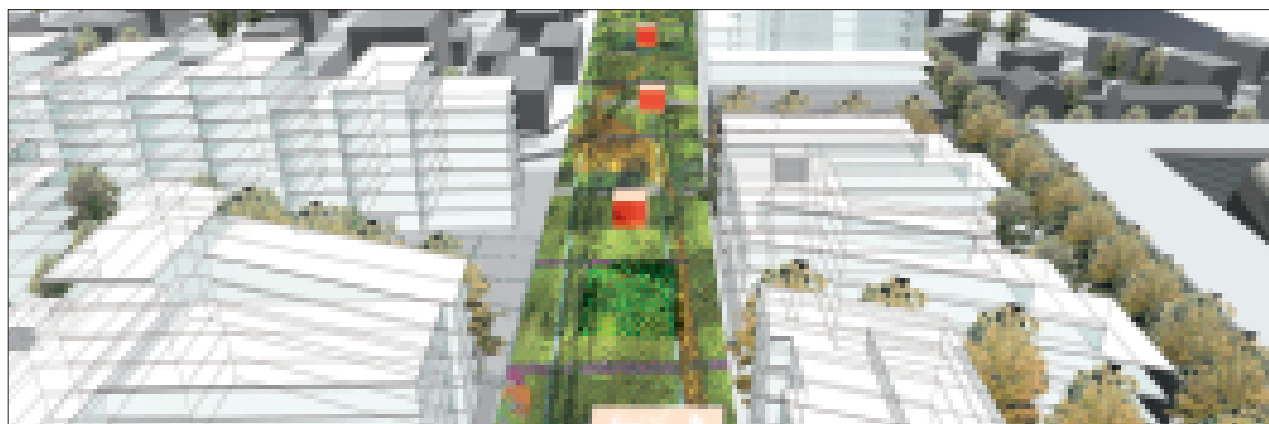
Professor Olaf Nordhagen var meget kritisk til kommunens ønske om gjenfylling, da det ville utviske inntrykket av et skarpt markert platå. Han så i stedet for seg en vakker forsenkning med frodig vegetasjon. En ytterligere utfylling, og med betydelig bebyggelse oppå, vil ikke bare forrykke Gløshaugbebyggelsens organisering om midtaksen gjennom hovedbygningen, men vil også utslette dalen og den grønne skråningen mot øst.

Gløshaugens grønne fundament

I et debattinnlegg i Adresseavisen nylig minner professor emeritus Kerstin Gjesdahl Noach om betydningen av det *grønne fundament* når hun viser til planer fra 1966 og 1968, og til professor Sverre Pedersens tanker med hensynet til terrengbehandling og forholdet mellom denne og bebyggelsen. Hun minner om at platået, dets *skyline*, og klart avgrensede bygningsmasse over et omsluttende grønt fundament var disse planeleggenes utgangspunkt.

Tilsvarende betraktninger er like relevante på Gløshaugens vestsider, dvs at terreng og landskap må ses på som en viktig resurs og legge grønne premisser for utbyggingen.

Ved en funksjonell sammenbinding av Gløshaugen, Hesthagen, Teab og Teknobyen, samt de tilgjengelige arealer langs Holtermannsveien, er det viktig at de eksisterende landskapskvaliteter ikke svekkes. Det *grønne fundament* må behandles med forsiktighet og bygningselementene som skal forbinde Gløshaugplatået med den laveliggende flaten langs Holtermannsveien, må heller skjæres inn i skråningen enn å bygge oppå terreng. Skråningen, eller det grønne fundament, vil da bli forbli grønn.

Universitetsplassen klar til fest (inspirasjon fra Dublin)

14.11.04

SAMLING AV NTNU

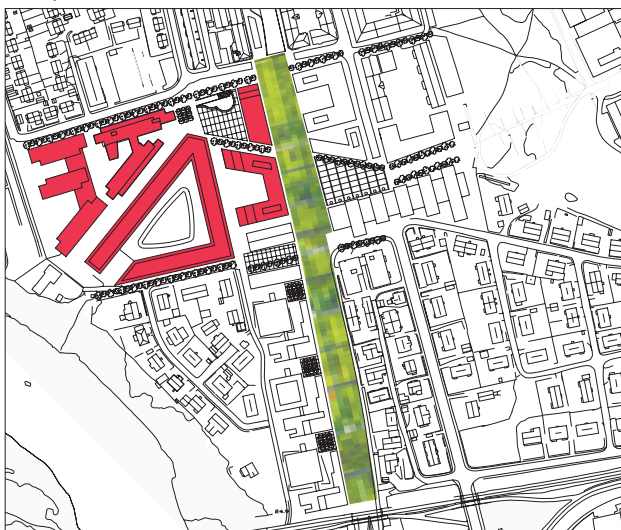
VITENSKAPSPARKEN

Hesthagen

Tårnbyen

Teknobyen

4. BYPLANMESSIG GREP

Hesthagen består av sammensatt bebyggelse med mindre frittliggende bebyggelse mot syd og større bolighus mot nord. Mellom disse ligger i dag en parkeringsplass som burde kunne gis en bedre bruk. På vestsiden av Holtermannsveien er det også rom for betydelig ny bebyggelse, både nord og syd for kommunes tårnhus Teab.

Tre utbyggingsområder

Dette gir tre utbyggingsområder som muliggjør en fasedelt utbygging over tid og etter hvert som behov og finansiering er tilstede;

- Hesthagen
- Tårnbyen
- Teknobyen

I tillegg til nye universitetsbygninger, som har et høyt arkitektonisk ambisjonsnivå, vil det være behov for å skape god sammenheng og mening i rommene mellom bygningene. Den kan gjøres gjennom grønne akser, torv, plasser og lunder, som vakre og inviterende møtesteder for alle som er knyttet til NTNU og for besøkende.

Den samlende Universitetsplassen

Her ligger det også en mulighet for å skape det som savnes innenfor NTNU i dag; en samlende universitetsplass som også muliggjør større samlinger i hverdag og fest. Ved å legge Holtermannsveien i kulvert mellom det nye universitetskomplekset ligger det også godt til rette for å skape en sammenhengende grønn streng som forbinder alle de nye elementene, dvs bygninger, lunder og plasser. Denne nye *Vitenskapsparken* forgrener seg inn i Hesthagen og den nye *Universitetsplassen* og videre gjennom det nye biblioteket som graves inn i skråningen, og danner bindeleddet mellom Hesthagen og Gløshaugplatået.

Et løft for nabolaget

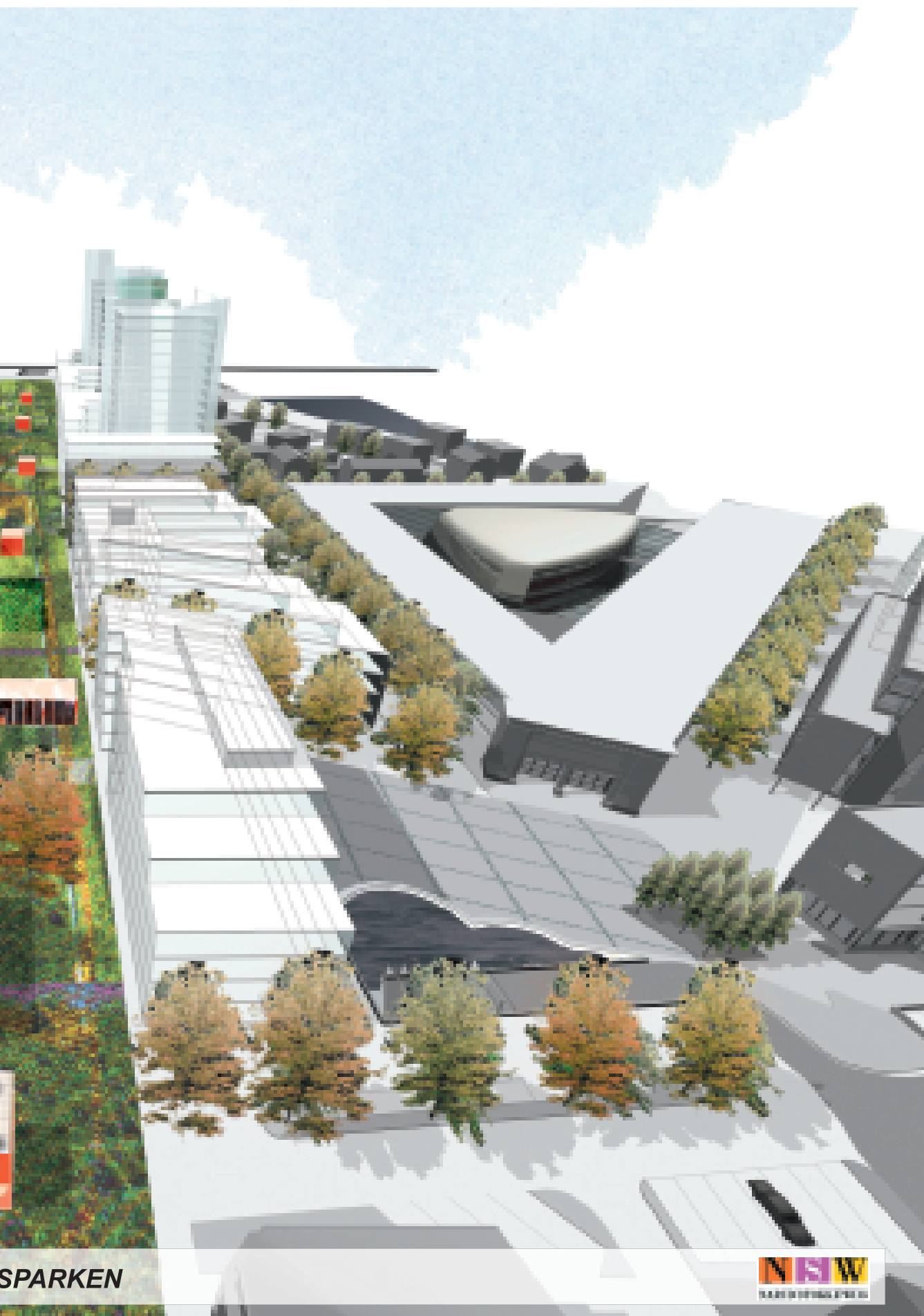
En slik utvikling vil også være positiv for nabolaget gjennom revitalisering av et område som i dag preges av store og ødslige parkeringsplasser og isolerte bygninger som mangler forankring til helheten.

14.11.04

SAMLING AV NTNU

VITENSKAP

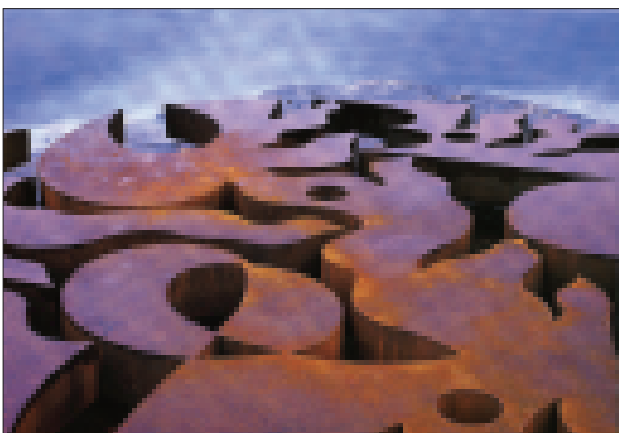
Kilde: Skulpturlandskap Nordland

14.11.04

SAMLING AV NTNU

VITENSKAP

5. VITENSKAPSPARKEN: REKREASJON, KUNST OG INNOVASJON

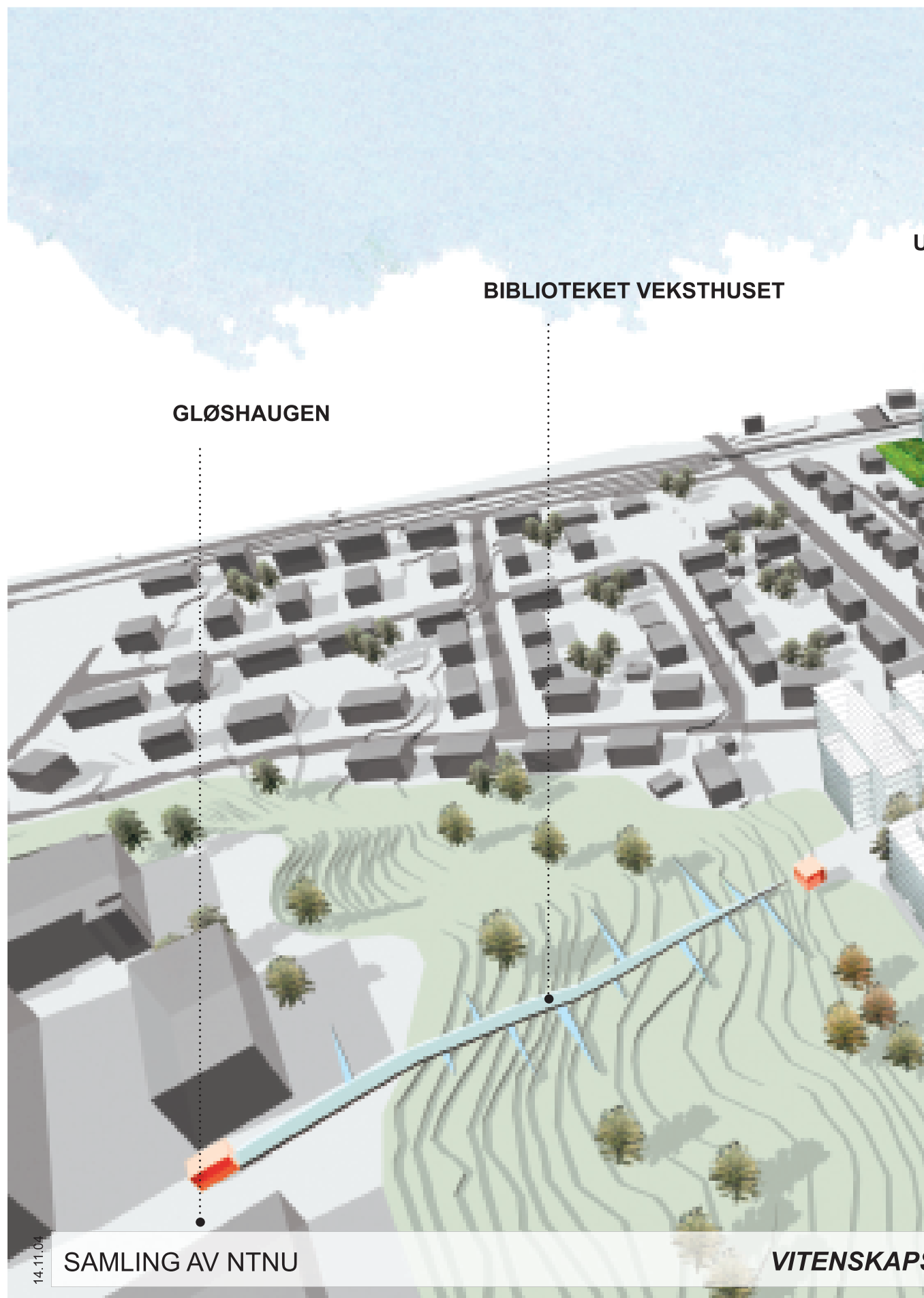
Utstillinger, innovasjoner kunst og rekreasjon

Holtermannsveien legges i kulvert fra og med Stavnebanen til og med Abels gate, med mulig forlengelse frem til St Olavs Hospital. Den nye universitetsbebyggelsen organiseres på begge sider av den nye Vitenskapsparken, over den nedsenkede Holtermannsveien. Parken vil fremstå som en grønn akse, eller streng, som sammenbinder de forskjellige plassene og bygningene på begge sider. Det grønne lokket er fritt for bygninger og fremstår grønt og frodig. Det er ikke nødvendig å fylle parken med mange trær. Frodigheten bør også innby til et mangfold av tilbud på det grønne teppet. Her er det plass til utstillinger av store vitenskapsbragder, temporære utstillinger knyttet til begivenheter på universitetet. Paviljonger knyttet til enkeltpersoner som har preget vitenskapsmiljøet, samt flotte skulpturer og installasjoner som reflekterer betydningen av universitetet. Kanskje også spennende *follier*, inspirert av Parc de la Villette i Paris.

SPARKEN

HOLTERMANNNS VEI

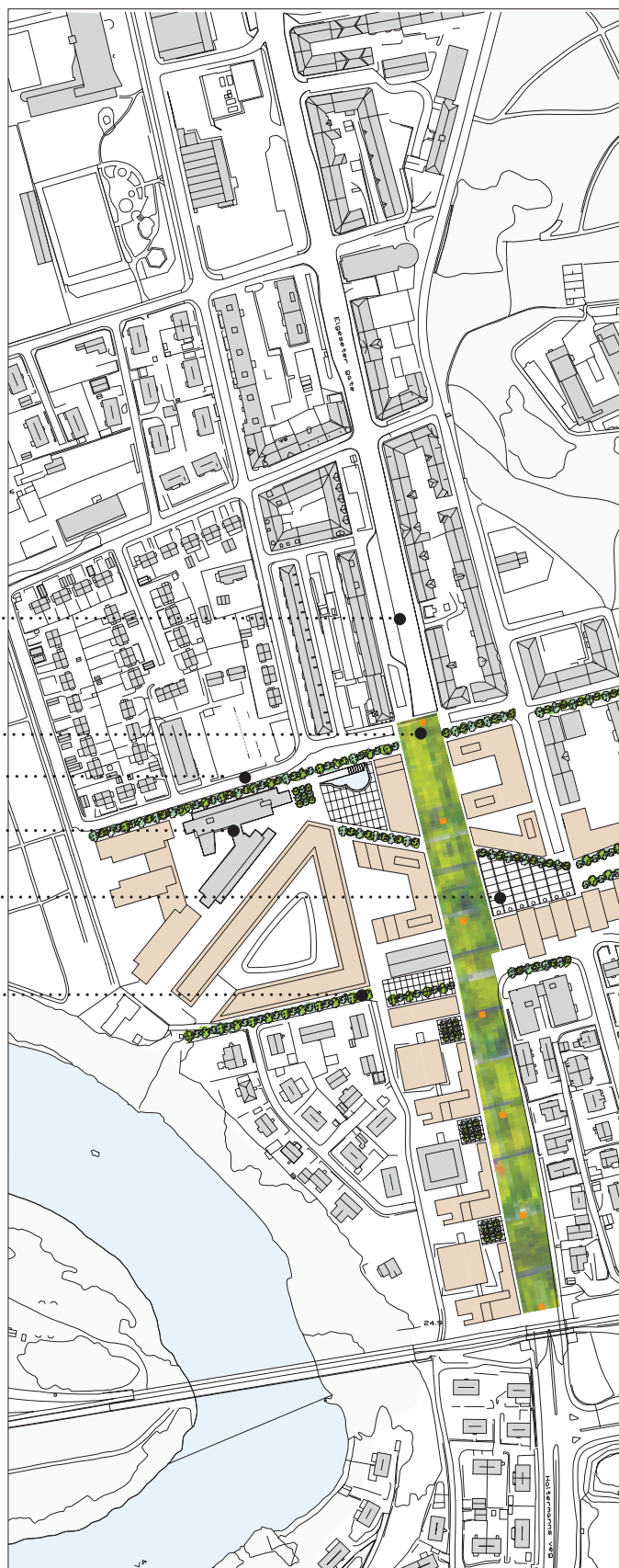
VITENSKAPSPARKEN

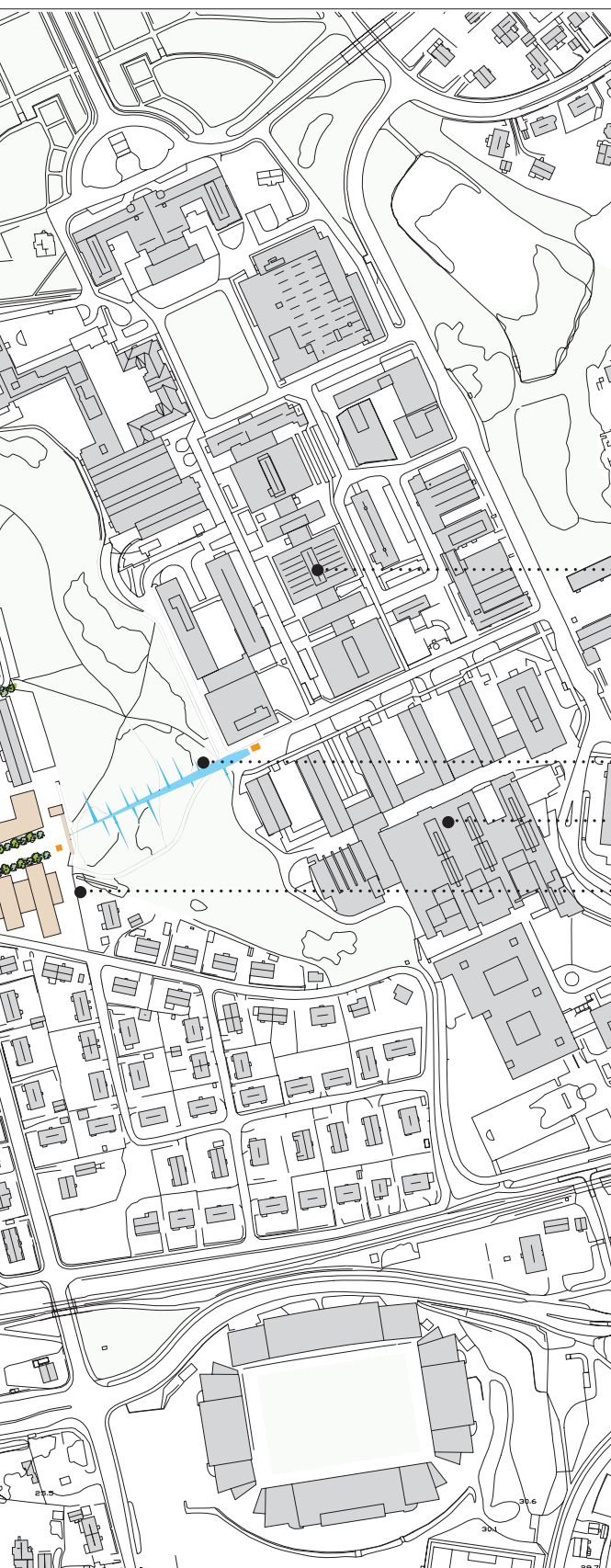
ABELS GATE

TEKNOBYEN

UNIVERSITETSPLASSEN

PROF. BORCHS GATE

GLØSHAUGEN

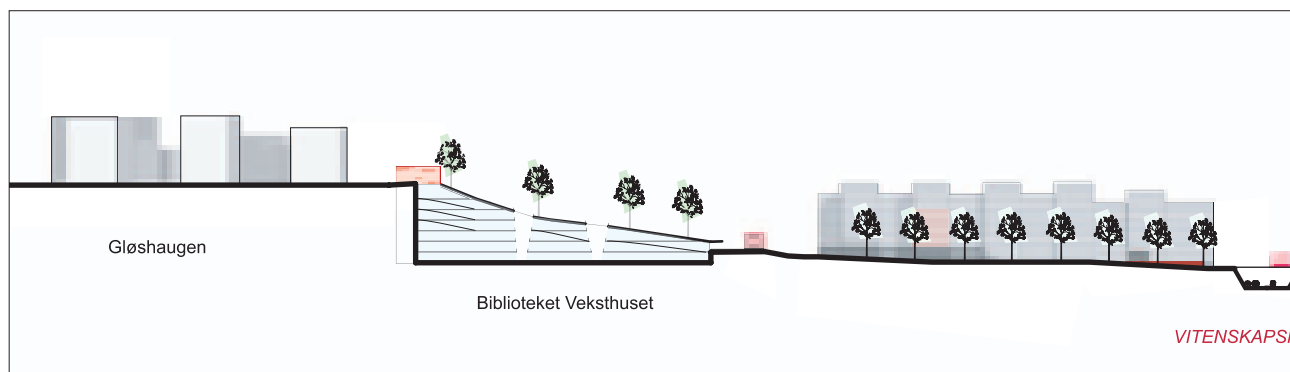
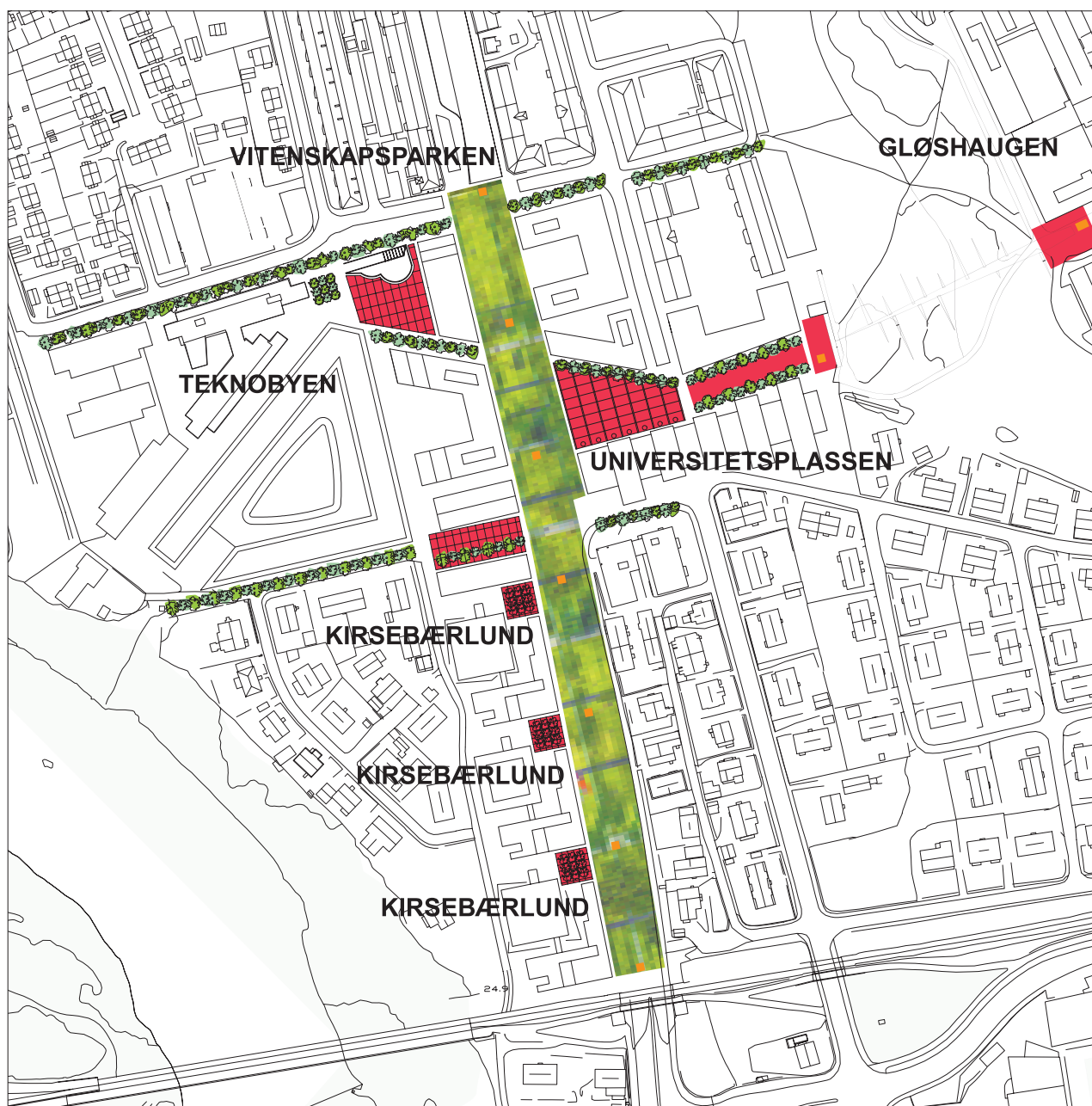
BIBLIOTEKET VEKSTHUSET

REALFAGBYGGET

HESTHAGEN

SPARKEN

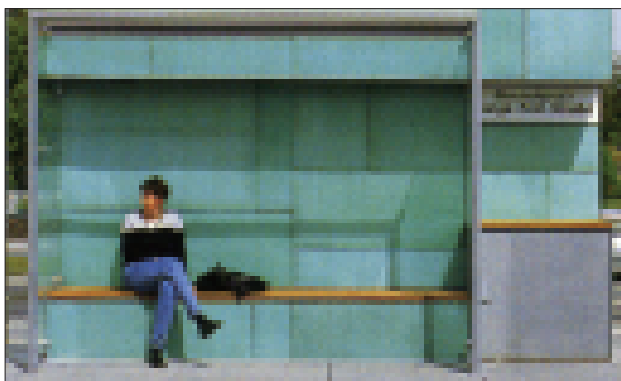

14.11.04

SAMLING AV NTNU

VITENSKAPSPARKEN

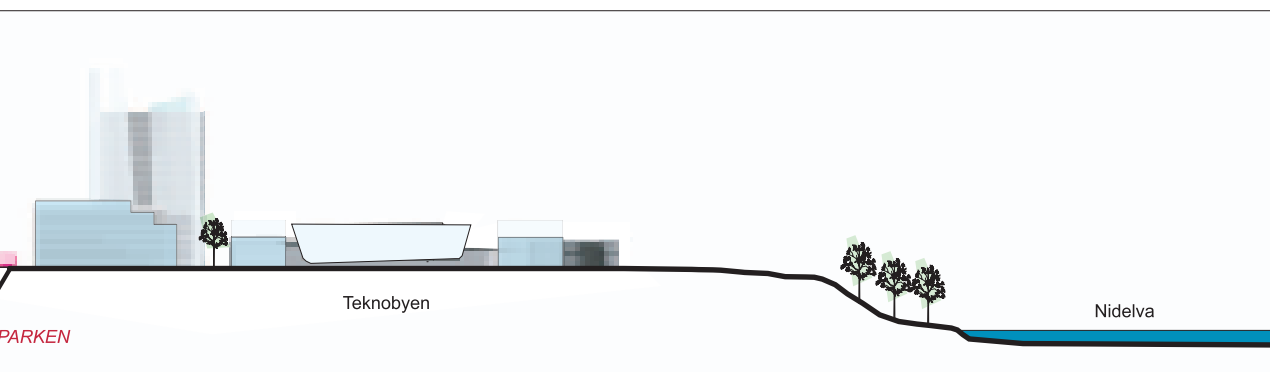
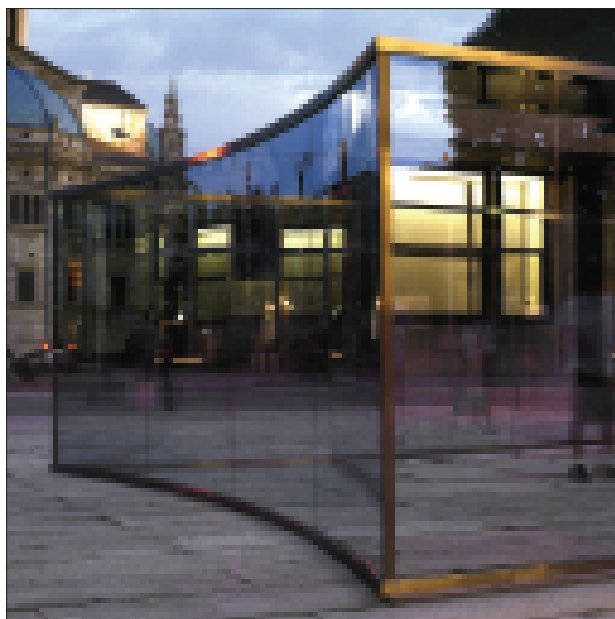
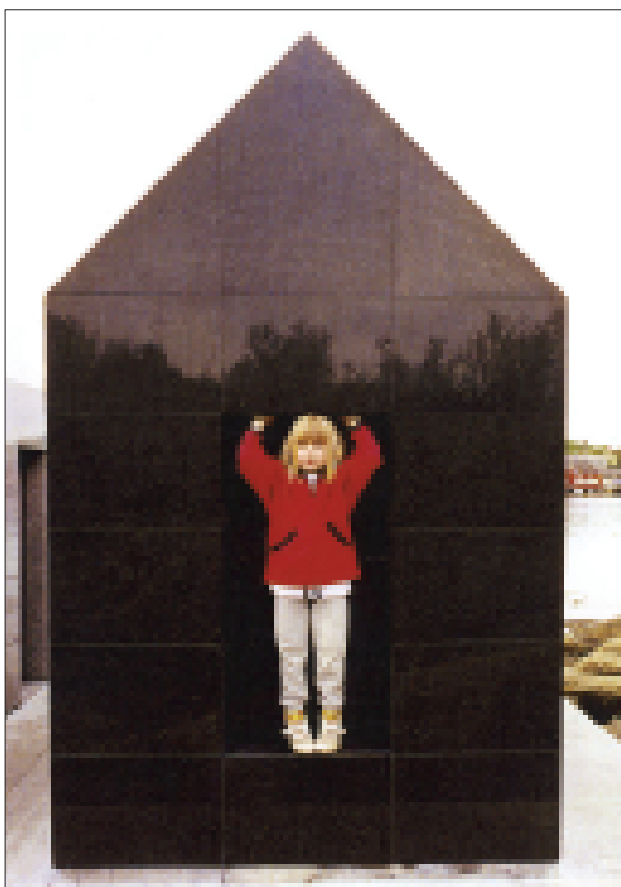

6. NYE BYROM MED IDENTITET

Det er ikke tatt stilling til plassering av konkrete funksjoner innenfor den viste bygningsmassen.

Bebyggelsen er derfor fremstilt som mer generelle og fleksible strukturer for å kunne huse et stort mangfold av funksjoner. Bygningene foreslås imidlertid forankret til de nye plassene og aksene som gir mening og identitet til delområdene. Disse kan gis meningsfylte navn for å reflektere NTNUs interessante historie.

Forslagene er eksempelvis knyttet til betydelige pedagoger, forskere og andre vitenskapsmenn som har preget miljøet innenfor den mangfoldige fagkretsen i det gamle vitenskapsmiljøet i Trondheim, også i det som i dag finnes både på Dragvoll og Gløshaugen.

SPARKEN

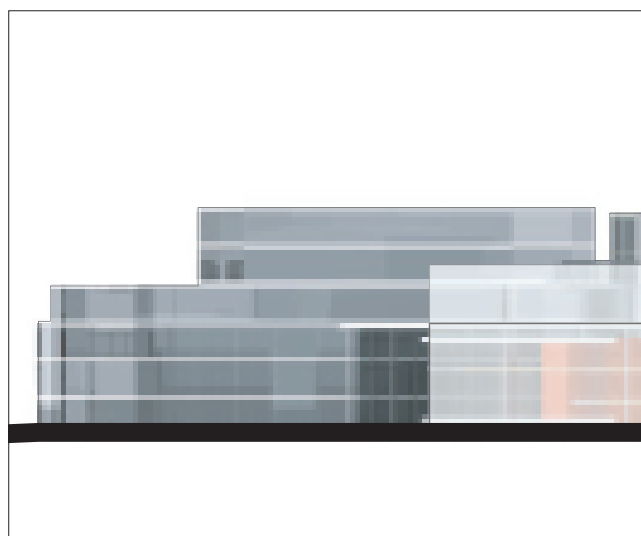

Teknobyen Innovasjonssenter, byggetrinn 1

Teknobyen

Snitt gjennom Teknostallen med tilbygg

14.11.04

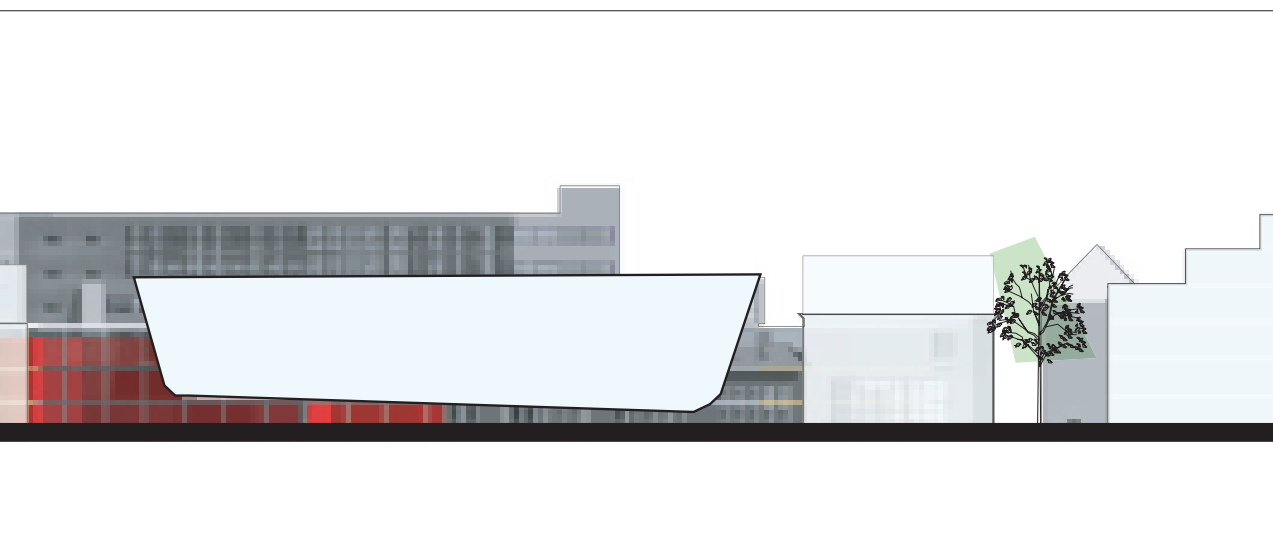
SAMLING AV NTNU

VITENSKAP

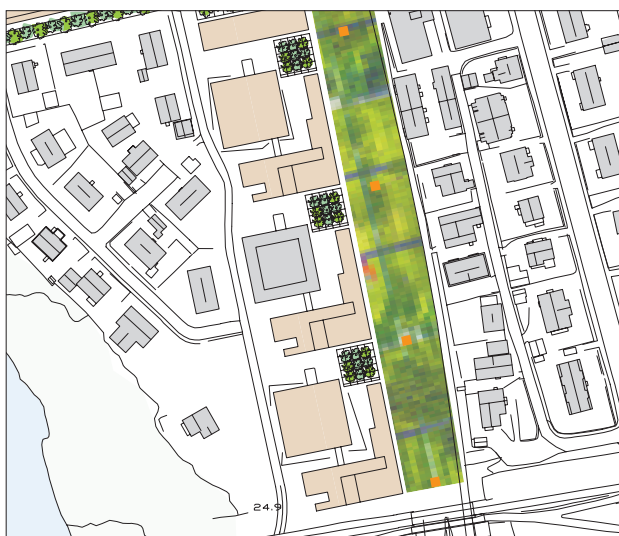
TEKNOBYEN

På Dalsenget er det allerede etablert Trondheims *teknoby*, et innovasjonssenter som bindeledd mellom forskningsmiljøene og næringslivet. Teknobyen ligger i skjæringspunktet mellom Gløshaugen og universitetssykehuset St Olavs Hospital, med tilnærmet lik avstand til begge to. Teknobyen begynte med teknostallen i den gamle trikkehallen og har senere fått første byggetrinn i Teknobyens Innovasjonssenter. Den resterende del av Teknobyen er allerede regulert og kan realiseres som universitetsbebyggelse når behovene melder seg.

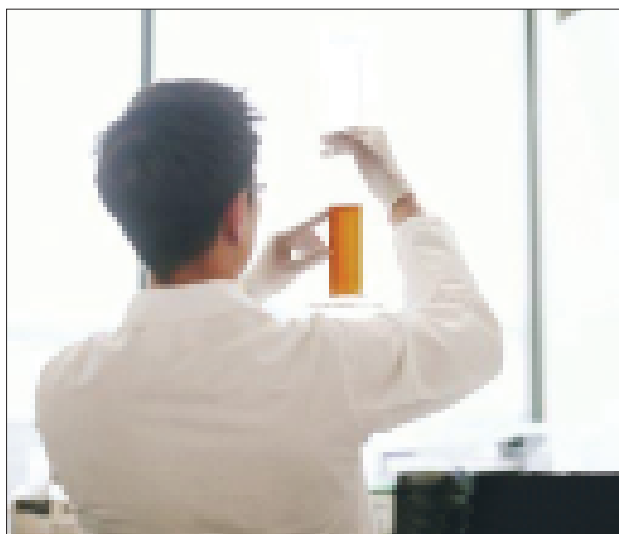

SPARKEN

Tårnbyen

14.11.04

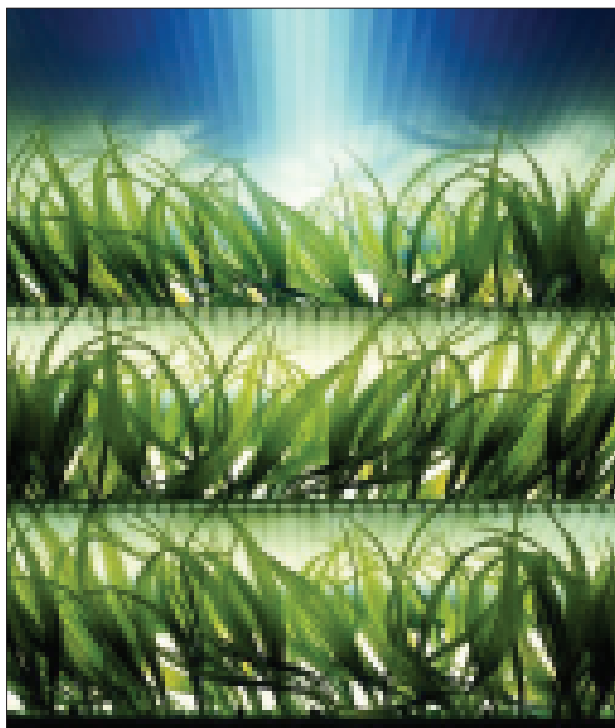
SAMLING AV NTNU

VITENSKAP

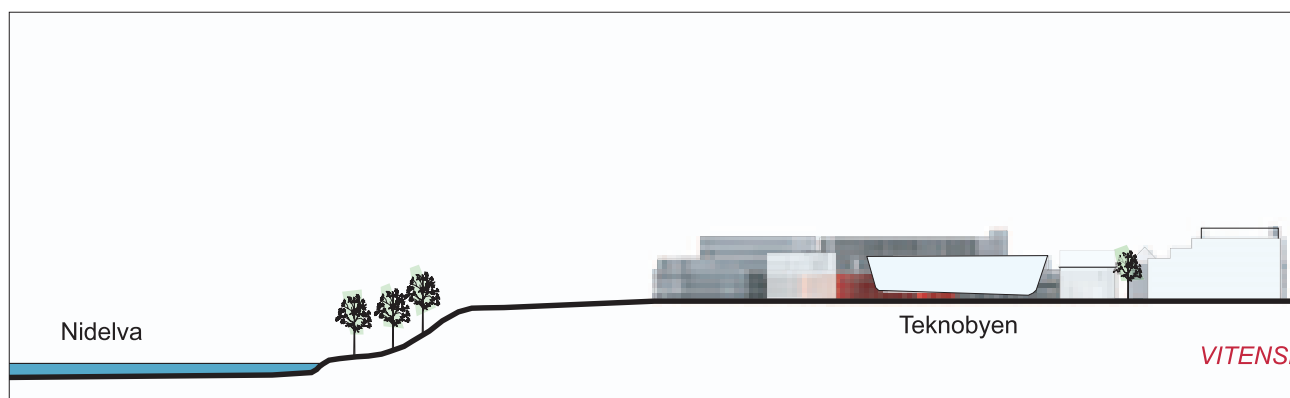
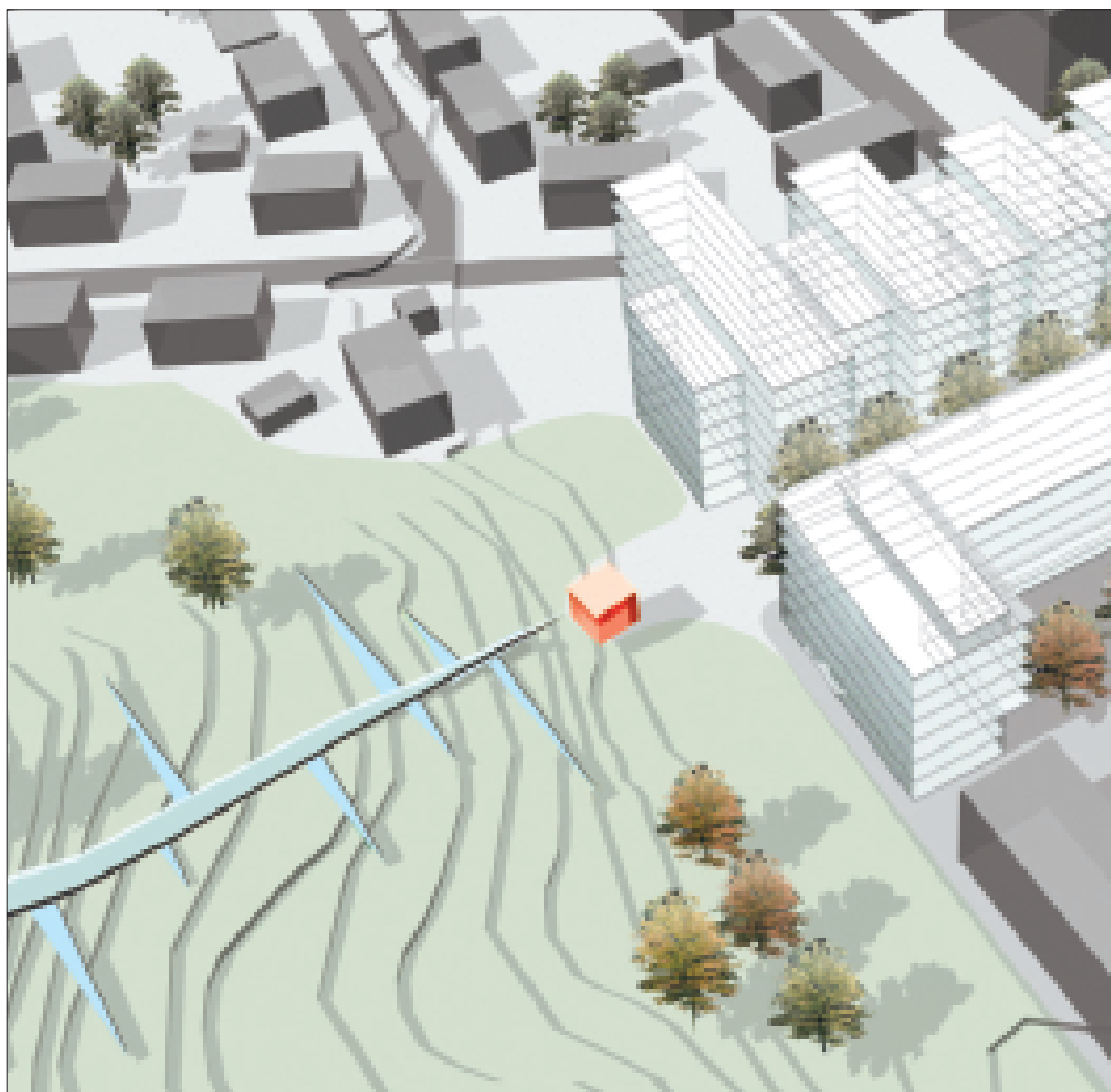
TÅRNBYEN

Teab er kommunens administrasjonsbygning i Holtermannsveien 1 og er i ferd med å bli fraflyttet. Den egner seg godt til universitetsformål, kanskje også med et lett påbygg på taket. Den ligger imidlertid noe isolert og vil med fordel kunne inngå i en samling av tre markører ved inngangen til universitetsområdet fra syd.

SPARKEN

14.11.04

SAMLING AV NTNU

VITENSKAP

HESTHAGEN

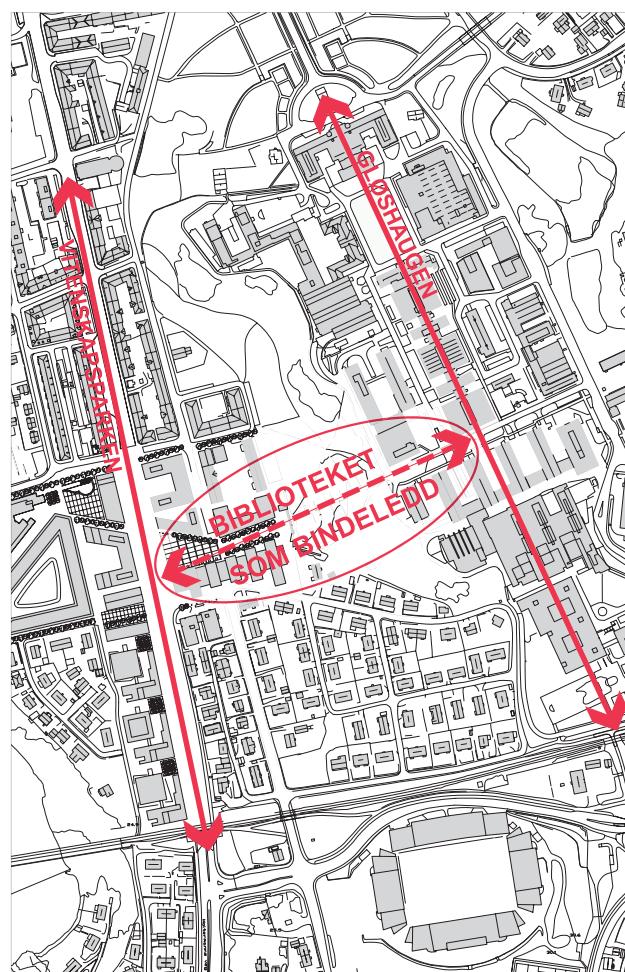
Sentralt i Hesthagen ligger i dag en stor parkeringsplass som kan omdannes til den nye *Universitetsplassen*. Her er det også plass til nye bygninger mot nord og syd som vil omslutte plassen og bidrar til å aktivisere denne

Hesthagen

Realfagbygget på Gløshaugen

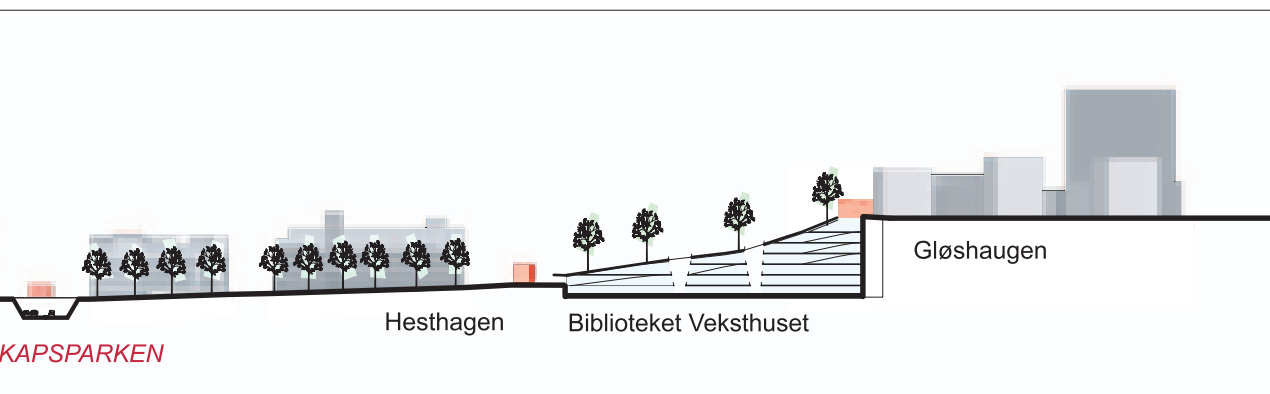

— Hovedakse
- - - Tverrakse

De to campus-delene forbindes med tverraksen gjennom biblioteket

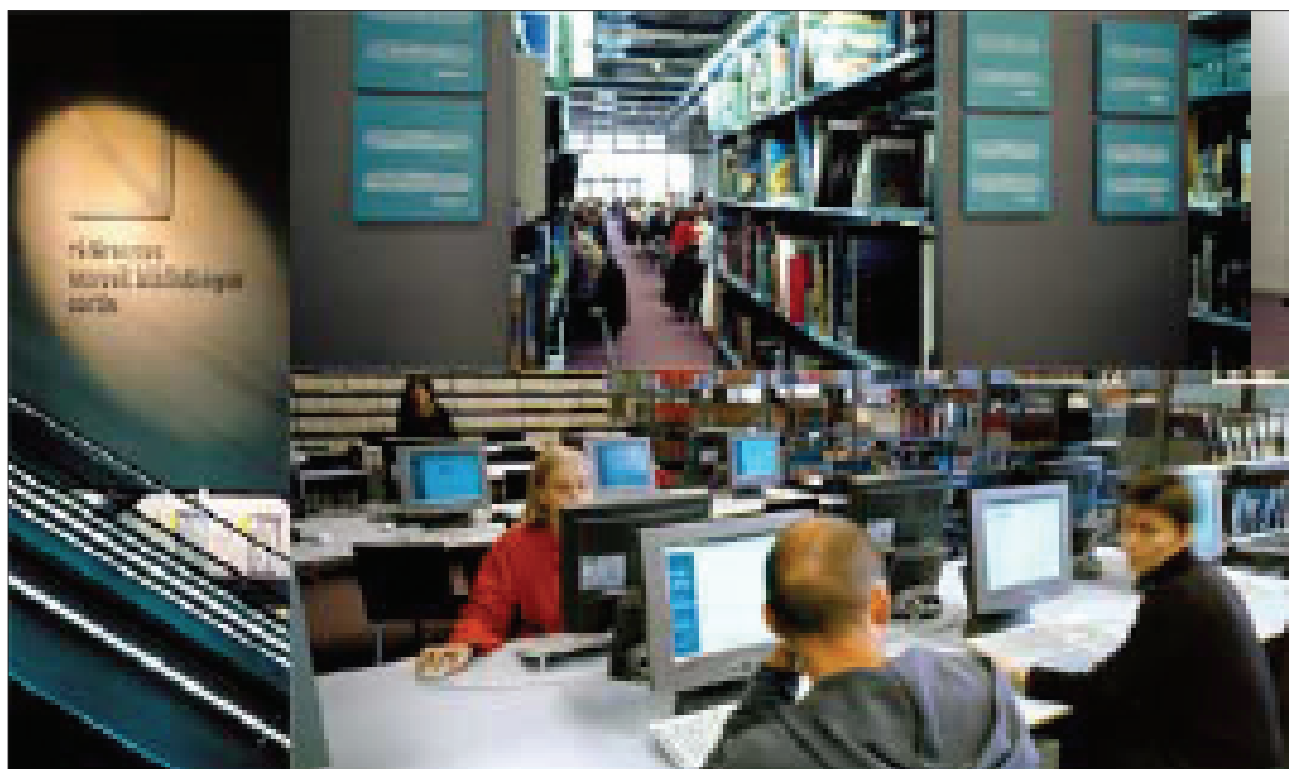

Teknoskulptur i naturen

KAPSPARKEN

14.11.04

SAMLING AV NTNU

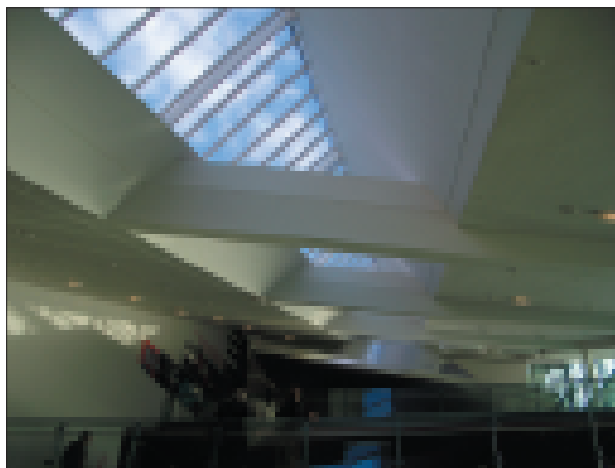
VITENSKAP

Biblioteket Veksthuset

Det nye universitetsbiblioteket vil bli selve kjernen og møtestedet mellom de to campusdelene, plassert midtveis som bindeleddet mellom disse. Navnet indikerer vekst i utdanning og forskning, men innholder også det grønne aspektet, siden det skjæres inn i den grønne skråningen.

Tverraksen mellom Gløshaugen og Vitenskapsparken går midt gjennom Veksthuset, med kontakt til biblioteket på begge sider. Det etableres overlys over tverraksen med forgreninger på tvers. Dette gir spennende lysvirkninger inne i biblioteket, med lyssjakter helt ned til laveste nivå. Det legges opp til en enkel og ubesværet trappevandring gjennom biblioteket, i tillegg til heiser. Kanskje gangtrafikken blir så stort at rulletrapper vil forbinde de forskjellige nivåene.

SPARKEN

